

Sermaye devletinin yalan makinesi çalışıyor

KHK ile ihraç edildikleri işlerine geri dönmek için 6 ayı aşkındır direnişte, 9 Mart'tan beri de açlık grevinde olan akademisyen Nuriye Gülmen ve öğretmen Semih Özakça, 23 Mayıs'ta tutuklandı. Direnişleri boyunca "yasak" dayatmalarıyla onlarca kez polis saldırısına uğrayıp gözaltına alınmışlardı. Tutuklanmaları da iktidarın direniş karşısındaki çaresizliğini ortaya koydu.

Aylardır Ankara'nın göbeğinde eylem yapan kamu emekçileri, sermaye devletinin sözcüleri tarafından "terör örgütü üyesi" ilan edildi. AKP medyası haline gelmiş bulunan yandaş basın da polisin servis ettiği haberleri büyük puntolarla yayınladı. Öyle ki, direnişçi emekçilerin dosyası mahkemeye ulaşmamışken yandaş Anadolu Ajansı'na servis edildi.

s.10

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2017 / 21
2 Haziran 2017 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak2.net

AKP dikta rejimini tahkim ediyor!

Emekçiler zorbalığa boyun eğmemelidir!

3

Kıdem tazminatında solan "kırmızı çizgi"ler

Kölelik yasaları çıkarken, kiralık işçilik getirilirken susanların kıdem hakkı için "genel grev" yapacağını ummak hiç de gerçekçi değildir.

15

Kadın işçilerin sesi nasıl daha güçlü çıkacak?

Ne yaşarsak yaşayalım, nasıl bir haksızlığa uğrarsak uğrayalım ancak bunu paylaşarak ve cesaretle üstüne giderek aşabiliriz.

20

NATO'nun Brüksel zirvesi ve savaş tehlikesi

AB'nin ABD'ye endekli olmaktan çıkmayı, belirleyici bir emperyalist odak olmak şeklindeki iddiası her şeye rağmen devam ediyor.

İhraç saldırısına karşı mücadeleyi kazanıma dönüştürmek için KESK ve sendikalar ne yapmalı?

s.12

AKP dikta rejimini tahkim ediyor;

Emekçiler zorbalığa boyun eğmemelidir!

Dikta rejimini tahkim eden T. Erdoğan AKP'si, işçi sınıfı ve emekçilere kaba köleliği dayatıyor. Her türlü hak arama mücadelesine pervasızca saldırıyor. Din bezirganlarına kanmayanları zulmün kamçısıyla dize getirmekten başka yol bilmeyen bu zorba iktidara karşı direnmeden işçi sınıfı ve emekçilerin onurlu/insanca bir yaşama kavuşmaları olanaksızdır.

"Allah'ın lütfü" diye ilan edilen şaibeli 15 Temmuz darbe girişimi, dinci-faşist tek adam diktasını inşa etmek için uygun koşullar yarattı. Darbe girişimini kendi darbesini gerçekleştirmenin imkânına çeviren T. Erdoğan AKP'si, zorbalığın kamçısıyla "yol düzleme" seferberliğine girişti. Faşist partinin şefi D. Bahçeli'nin de katkılarıyla ivme kazanan bu seferberlik, Ortaçağ karanlığına biat etmeyen toplumun ilerici ve devrimci kesimlerini sistematik bir şekilde sindirmeyi temel alan icraatlarla devam ediyor.

Grevleri yasaklayan, ilerici akademisyen ve eğitimcileri tasfiye eden, muhalif televizyon kanallarını kapatan, diz çökmeyen gazetecileri hapse atan, ırkçılığı, din istismarcılığını, mezhep ayrımcılığını kışkırtan T. Erdoğan'la müritleri, hayalini kurdukları faşist tek adam diktasını sağlama almak için gözü kararmış bir hırsla çalışıyorlar. Hile/hurda ile 16 Nisan referandum hezimetini kazanıma çeviren din bezirganları kendi aralarında da parsa kapma kavgasına tutuştular. Büyük şeflerine yaranma yarışına giren beslemeler birbirini de yemeye başladılar.

AKP DİZAYN EDİLİYOR

AKP içinde kümelenen çıkar odaklarının dinci/yandaş medyadaki sözcüleri, son haftalarda kendi aralarında da çatışmaya başladılar. Zira bir yol ayrımına gelinmiş, "büyük diktatör"ün kendi ekibini oluşturma zamanı yaklaşmıştı. Nitekim birbirine etmedik hakaret bırakmayan "gazeteci" kılıklı sözcülerin ortak noktası, T. Erdoğan yardakçılığında sınır tanımamalarıdır.

Yaşanan telaşın boşuna olmadığı hemen anlaşıldı. 21 Mayıs'ta resmen AKP'nin başına geçen T. Erdoğan'ın ilk işi, parti üst yönetiminde tasfiyelere girişmek oldu. Eskiler kullanılıp atılırken, daha kullanışlı olacakları varsayılanlar gidenlerin yerine yerleştirildi.

"A TAKIMI" DÖNEMİ

İktidar, rant ve yağma kaynaklarının önemli bir kısmını ele geçiren AKP gibi din istismarcısı bir partide bu tür kavgaların sık yaşanması kaçınılmazdır. Zira bu

parti din tüccarlarının, inanç sömürücülerinin, yiyici asalakların, türeme lümpen zenginlerin odağı durumundadır. Hatırlanacağı üzere AKP'nin "FETÖ" ile yaşadığı uzun "balayı" da iktidar ve rant kavgasından dolayı nihayete ermişti. Gerçi şimdikilerin tümü T. Erdoğan diktasına biat edenlerden oluşuyor. Buna rağmen AKP'nin dizayn edilmesi, biatın bile yetmediği bir döneme girildiğine işaret ediyor.

Resmi olarak partinin başına geçtikten bir hafta sonra harekete geçen büyük şefin, "A Takımı"nı oluşturduğu ilan edildi. Bu takımın önceliklerden ayırt edici özelliği, büyük şefe gözü kapalı şekilde tam biat etmiş tetikçilerden oluşmasıdır. Bu ekibin çoğunluğu konumunu, ayrıcalığını, mülkiyetini T. Erdoğan'a borçlu olanlardan oluşuyor. Dolayısıyla mutlak itaate hazır, salt tetikçilerden oluşan bir ekibin dönemi resmen de başlamış oldu. Bunu kabine değişikliğinin takip edeceği şimdiden ilan edildi.

"FETÖ" DİYE BİR 'MAYMUNCUK'

Dikta rejimini tahkim eden icraatlar devam ederken, "FETÖ maymuncuğu"nu elden bırakmayan T. Erdoğan AKP'si, tasfiye ve tutuklamalara devam ediyor. *Cumhuriyet* gazetesinden sonra, burjuva muhalefetinin sağcı cenahını temsil eden *Sözcü* gazetesine de saldıran AKP'nin gerekçesi yine "FETÖ" maymuncuğu oldu. Bu arada AKP'nin "FETÖ" maymuncuğunu kullanarak, burjuva muhalefetin siyasi temsilcisi CHP'ye saldıracağı iddiaları da duyulmaya başlandı.

AKP dışında her yerde "FETÖ"yü keşfeden din bezirganları, bu arada gerçek "FETÖ"çülerle anlaşılıyor. "FETÖ" üyesi olduğu gerekçesiyle tutuklanan onlarca kapitalisti serbest bırakan iktidarın, ciddi anlamda "FETÖ" ile mücadele etmek gibi bir derdinin olmadığı bir kez daha gözler önüne serildi. Aralarında bizzat T. Erdoğan'ı tehdit eden TUSKON başkanının da bulunduğu "FETÖ"çülüğünü gizlemeyen kapitalistleri serbest bırakanlar, sol/sosyalist gazeteci, aydın, akademisyen ve eğitimcileri ise "FETÖ"cü oldukları" iddiasıyla tasfiye ediyor. Riyakarlığın bu ka-

darını ancak din bezirganları başarabilir.

EMEKÇİLERE SOSYAL YIKIM KAPİTALİSTLERE SINIRSIZ HİZMET

Tüm bu hengameye rağmen dikta rejiminin ihmal etmediği şey kapitalistlere sınırsız hizmet, işçi sınıfı ve emekçilere pervasız düşmanlıktır. Ardi ardına gelen grev yasaklarından sonra kıdem tazminatına göz diken bu iktidar, aynı zamanda patronlar için kesenin ağzını cömertçe açıyor. Vergi indirimleri, teşvik kredileri, borçların yeniden yapılandırılması ve buna benzer pek çok icraat ile kapitalistlere milyarlar akıtan iktidar, sömürü ve kölelik çarkının arızasız bir şekilde dönmesi için elinden geleni ardına koymuyor.

Patronlara grevsiz sömürü cenneti vadeden AKP şefi, kapitalistlerin de tek adam diktasına biat etmelerini istiyor. TÜSİAD kodamanları huzurunda yaptığı konuşmada OHAL'in kaldırılmayacağını, bunun ise patronların işini kolaylaştırdığını söyleyen T. Erdoğan, işçileri grev gibi önemli bir silahtan yoksun bırakarak, sömürünün önünde hiçbir engel bırakmadıklarını ithiharla ilan ediyor. Grev yasaklarından sonra, OHAL koşullarından da yararlanarak, patronları "kıdem tazminatı yükü"nden kurtaracağını söylüyor T. Erdoğan. Patronların desteğine muhtaç alan AKP şefi, onlara hizmette kusur etmediğini sık sık hatırlatıyor. Denebilir ki, söylediği nadir doğrulardan biri de budur. Nitekim bu iktidar, kıyamet kopsa bile kapitalist sınıflara yaptıkları hizmeti aksatmamaktadır.

ONURLU BİR YAŞAMIN YOLU DİNCİ ZORBALIĞA KARŞI DİRENİŞTEN GEÇİYOR

Dikta rejimini tahkim eden T. Erdoğan AKP'si, işçi sınıfı ve emekçilere kaba köleliği dayatıyor. Her türlü hak arama mücadelesine pervasızca saldırıyor.

Din bezirganlarına kanmayanları zulmün kamçısıyla dize getirmekten başka yol bilmeyen bu zorba iktidara karşı direnmeden işçi sınıfı ve emekçilerin onurlu/insanca bir yaşama kavuşmaları olanaksızdır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2017/21 * 2 Haziran 2017 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak2.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Kıdem tazminatında solan “kırmızı çizgi”ler

OHAL kolaylığını çok iyi değerlendiren sermaye ve AKP, kıdem tazminatı hakkının gaspı işini de hızlıca aradan çıkarma derdinde. Sermaye sınıfının uzun süredir kurtulma niyetinde olduğu kıdem tazminatı hakkı için, AKP'nin deyiimiyle, “artık sona” gelindi. Geçtiğimiz günlerde Bakanlar Kurulu'nun gündemine getirilen kıdem tazminatı hakkının fona devredilmesi işini 2-3 ay içinde halledeceklerini umuyorlar.

Hal böyleyken ne sınıf içerisinde ne de sendikal cepheden henüz bir eylemsellik ortaya konulabilmiş değil. Kıdem tazminatı hakkının önemine dair genel geçer söylemlerini saymazsak, yandaş Hak-İş'in zaten konuya dair bir derdi yok. Türk-İş ve DİSK ise kıdem hakkının gaspının “kırmızı çizgileri” olduğunu ve “genel grev” nedeni saydıklarını söylemekte. 1 Mayıs alanlarında da bu yönlü vurguları sıkça yaptılar.

Ancak Türk-İş'in kırmızı çizgilerini baştan soldurduğunu söylemek gerek. Zira Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay kıdem tazminatı konusunda en büyük “olmazsa olmaz”larının 30 gün olduğunu belirterek, 30 günden geri gidilmediği ve mevcut sistemin yapısının bozulmadığı bir düzenlemeye destek olabileceklerini söylemektedir. Kuşkusuz Türk-İş bünyesinde hâlâ “kırmızı çizgiden” bahseden sendikalar olsa da Türk-İş daha en baştan çark etmiş bulunuyor.

Sonuçta kıdem hakkının gaspı gibi patronların dört gözle bekledikleri bu saldırı bakanlar kuruluna kadar gelmiştir. Ancak sendikal cephede somut bir eylem çağırısı dahi yoktur. Bu bekleme tavırlarının ne anlama geldiğini ise geçmiş pratiklerine bakarak anlamak zor değil. Sendikal bürokrasinin ortaklaştığı eksen şudur ki, eylem yapsalar dahi sonuç alıcı değil hava boşaltmaya, işçilerden gelen tepkileri yatıştırmaya yönelik eylemler yapacaklardır. Kölelik yasaları çıkarken, kiralık işçilik getirilirken susanların kıdem hakkı

için “genel grev” yapacağını ummak hiç de gerçekçi değildir. Onların yaptığı saldırıları önlemek değil, itiraz etmek üzerine kurulu bir eylem takvimidir. Bu da birkaç basın açıklaması, itiraz davaları, belki birkaç bürokrat-bakan ziyareti ile yetinmek demektir. Konu kıdem tazminatı olduğu için belki -ki o da tabandan basınç gelirse- kısmi iş bırakma gibi sembolik tepkiler örgütlemelerini bekleyebiliriz. Bu açıdan OHAL'in, sermaye ve hükümetin işine geldiği gibi, sendikal bürokrasinin de işine geldiğini söylemek gerek. Zira sonuç alıcı eylemsel tutumlardan kaçınmaları için OHAL “makul” sebepleri olacaktır. Tıpkı grev ertelemelerinde davrandıkları gibi. Hiçbir neticesi olmayan, hava boşaltma amaçlı Ankara eylemleri gibi zahmetlere de katlanmayacaklar.

Öte yandan sendikal bürokrasinin bu kadar kapsamlı bir saldırı karşısında

bilindik tavırlarını sürdürebilmelerinin gerisinde tabandan yeterli basıncın gelmemesinin verdiği rahatlık da vardır. İşçi sınıfının örgütsüzlüğünün yarattığı bu tabloda, sendikal bürokrasiyi sıkıştırarak bir hareketlenme pek hissedilememektedir.

Sınıfın sendikal anlamda bile örgütlülüğünden yoksun olan büyük kesimi ise kıdem fonu hakkında AKP'nin yürüttüğü algı operasyonlarının etkisi altındadır. Fon uygulamasının işçinin yaşadığı mağduriyeti gidereceğini söyleyerek gündeme getirilmesi, kıdem hakkını almakta zorlanan işçi için devlet güvencesinden bahsedilmesi ve diğer göz boyayıcı söylemler gerçeklerin görülmesini engellemektedir. Yanı sıra çoğu sınıf bölüklerinin düşük ücretler, sigortasızlık gibi görece daha öncelikli sorunları nedeniyle kıdem hakkının gaspına edilgen bir

ruh haliyle baktığını söyleyebiliriz. Sendikal cephe, imkânları olmasına rağmen AKP'nin yürüttüğü aldatıcı propaganda-ya karşı bir propaganda yürütememekte, işçileri uyaracak ve kamuoyu oluşturacak çalışmalar yapmamaktadır. Böylesi ön hazırlıksız bir ortamda, geçtik “genel grev” çağırısını miting çağırısına bile ne denli karşılık verileceği ortadadır. Ki bu durumda da sendikal bürokrasi ortaya çıkan tablo karşısında kendi rolünü unutup, “eylem yapıyoruz da işçi katılmıyor” türünden kaçış bahanelerine başvuracaktır.

Oysa Türkiye işçi sınıfının tarihinde oldukça önemli örnek deneyimler yaşanmıştır. Yıl dönümü yaklaşan 15-16 Haziran büyük işçi eylemi de bunların en önemlilerindedir. İşçilerin hakları konusunda bilinçlendirildiğinde, gücünü meşruluğundan aldığı, örgütlendiğinde engelleri nasıl aştığını, barikatları nasıl yıktığını, yasaları nasıl değiştirdiğini biliyoruz.

Sınıfın bilinç düzeyi ve örgütlenme konusundaki yetersizliği giderilemedikçe saldırılara karşı koymak mümkün değildir. Bu nedenle fabrikalarda, işçi havzalarında yürütülen ısrarlı çalışmaların önemi bir kez daha kendini ortaya koymaktadır. Sermayenin saldırılarını önlemenin, dahası yeni kazanımlar elde etmenin yolu buradan geçmektedir.

“Kıdem tazminatı fonu” EKK'da görüşüldü

Sermaye devleti, işçilerin kıdem tazminatı hakkını gasp etmek için hazırlıklarına devam ediyor.

İşçilerin kıdem tazminatı, fon uygulaması ile patronlara peşkeş çekilmek istenirken son yapılan Ekonomi Koordinasyon Kurulu (EKK) toplantısının

da fonla ilgili sunum yapıldığı belirtildi.

Tazminatların fonda durması için teşvik uygulanacağı açıklanmıştı. Toplantıda bu yöndeki düzenlemenin de konuşulduğu belirtilirken belli bir süre içerisinde tazminatını çekmek isteyen çalışanın yalnızca biriken parayı

alabileceği, fonda bu süreden uzun süre kalması durumunda ise devletin katkısıyla birlikte alabileceği ifade edildi. Bu sürenin ise 3 ya da 5 yıl olabileceği kaydedildi.

Kıdem tazminatıyla ilgili düzenlemenin ana hatlarının Binali Yıldırım başkanlığında yapılacak toplantıda netleştirileceği belirtilirken düzenleme daha sonra işçi ve patron sendikalarının yer aldığı Üçlü Danışma Kurulu ile paylaşılacak.

Fiili yasaklara karşı, fiili grev!

Şişecam fabrikaları yönetimi ile sürdürdüğü TİS görüşmelerinin tıkanması üzerine Kristal-İş, Mayıs ayının başında, 24 Mayıs'ta başlamak üzere grev kararı almıştı. Ancak AKP iktidarı, grevin uygulanmasını beklemeden, "milli güvenliği tehdit" bahanesi ile grevi yasakladı. OHAL sayesinde sermayenin ihtiyaçlarını daha rahat, kurlsız ve fütursuzca hayata geçiren AKP, şaibeli referandum sonrasında sermayenin demir yumruğu olma görevini çalışma yaşamında bir kez daha icra etmiş oldu.

Şişecam'ın 7 fabrikasında uygulanacak olan grevin yasaklanmasına karşı işçiler, iki vardiyanın işyerini terk etmemesi, 1 saatlik iş durdurma gibi eylemlerle ilk tepkilerini göstermiş oldular. Ancak hiçbir haklı gerekçesi olmayan yasağa karşı fiili grev iradesi ile hareket etmeden başarılı olma şansı bulunmuyor.

Bilindiği gibi AKP'nin hükümet olduğu 14 yılda, cam, lastik, demir-çelik, otomotiv, maden ve banka sektörlerinde, tam 12 grev "milli güvenlik", "genel sağlık" ve "ekonomik ve finansal istikrar" bahaneleri ile yasaklandı. Zaten kapitalist sistemde aslanan sermayenin ihtiyaçları ve güvenliği olduğu için başka bir davranış da beklenemezdi AKP'den. Gerici-faşist iktidar 15 Temmuz sonrasında ise baskı ve zorbalıkta tüm sınırları zorlamaya başladı. Artık işçilerin en ufak hak arama eylemine dahi gözü dönmüşçesine saldırmaktadır. Çünkü en büyük korkusu tabandan yükselecek bir işçi hareketidir. İşçi sınıfının sermaye sınıfına karşı en etkili silahı olması gereken grev hakkına, bugün Türkiye'de yaklaşık 18 milyon ücretlinin sadece toplu sözleşme masasına oturabilen 1 milyonu sahip. Bu 1 milyonluk kesime de zaten bu hak kullanılmıyor genelde. OHAL bu hak gaspını tümüyle keyfi hale getirmiş oldu.

AKP iktidarı önemli işletmelerde yapılacak grevleri derhal yasaklayarak, sınıfı bu silahtan mahrum bırakıyor, böylece mücadeleyi etkisizleştirmeye çalışıyor. Sermayenin işçilere dayattığı daha ağır yaşam ve çalışma koşullarını rahatça hayata geçirmesini, işçi sınıfının ayaklarına bir pranga daha vurulmasını sağlıyor.

Geçmiş şanlı direnişlerle dolu olan cam işçisi, grevinin yasaklanması karşısında elbette sessiz kalmadı. Tepkisini eylemlerle göstermeye başladı. Ancak henüz belli sınırları aşma iradesi sergileyemiyor.

Sınıfın direnme iradesi ve gücü bu şekilde kırılmak isteniyor. Sınıfın atomize hali, örgütsüz ve dağınık tablosu sermayenin ve iktidarın işini oldukça kolaylaştırıyor. Son dönemde kıdem tazminatının gasp edileceğinin bu kadar rahat ifade edilmesi de bu yüzdendir.

Bu yasaklara, zorbalığa, kurlsızlığa maruz kalan işçilerin karşısındaki en önemli engellerden bir diğerini de sendikal bürokrasi şebekesi oluşturuyor. İşçi sendikalarının başına çöreklenen bürokratlar şu ana kadar yaptıklarıyla ne kadar çapsiz ve mücadeleden ne kadar uzak olduklarını defalarca gösterdiler. Hiçbir sendika yönetimi yasaklara karşı fiili mücadele yol ve yöntemi izlemeye yanaşmıyor. Bunu laf olsun diye bile dillendirmiyor.

Grevleri yasaklanan Şişecam işçilerinin bağlı olduğu Kristal-İş yönetiminin son açıklamaları bu gerçeğin yeni bir teyidinden başka bir şey değildir. Açıklamada bir yandan yasağın haksız hukuksuz olduğu, Şişecam yönetimine karşı işçilerin gücünü zayıflattığı tespit-

leri yapılıyor. Diğer yandan bu durumun ancak sendikaların topyekün karşı durmasıyla değişeceği söyleniyor. Son olarak "Hukuk ve hakkaniyet çerçevesinde, işyerlerinde işverene ve hükümete gereken cevap verilecektir" denilerek açıklama bitiriliyor. Özcesi, Şişecam işçisinin gücüne güvenmeyen, yasakları delmenin tek yolunun fiili mücadele olduğunu bildiği halde görmezden gelen sendika yönetimi, topu diğer sendikalara atarak mücadeleyi bitirmeye ve teslimiyet belgesini imzalamaya çalışıyor.

Yürürlükteki burjuva hukukuna göre bile grev işçilerin yasal hakkıdır. Oysa bu hukuk sistemini uyguladığını söyleyen AKP, "yasal hak" olan grevi keyfince yasaklıyor. Yani yasal grev yapmak çoktandır olanaklı olmaktan çıkmış bulunuyor. Kaldı ki AKP iktidarının kendi çıkardığı yasaları dahi ayaklar altına aldığı bir dönemden geçiyoruz.

Herhalde hiçbir Şişecam işçisi AKP'nin veya sendika ağalarının tutumu karşısında şaşkınlık yaşamıyordur. Her ikisi de sermaye düzeninin aygıtlarıdır ve asıl onlardan işçiler yararına bir şey beklemek abesle iştigal olur.

Tüm bunlar katı gerçekler olarak karşımızda duruyorken, işçi sınıfının kendi gücüne yaslanmasından ve meşruluğunu/yasallığını haklılığında aramasından başka çaresi yoktur. Şişecam işçisi de haklılığından aldığı güçle grev yasakları-

nı tanımamalıdır. Unutmayalım ki bugün işçi sınıfı hangi hakkı kazanmışsa bunun arkasında mevcut yasalara sığmayan fiili mücadele süreçleri var. Nitekim bizzat grev hakkı da Kavel'de verilen dişe diş mücadele ile kazanılmıştır.

Geçmiş şanlı direnişlerle dolu olan cam işçisi, grevinin yasaklanması karşısında elbette sessiz kalmadı. Tepkisini eylemlerle göstermeye başladı. Ancak henüz belli sınırları aşma iradesi sergileyemiyor. Eylemler halen fiili-meşru-militan mücadele anlayışından uzaktır. Diğer yandan sınıf dayanışması alanında da ciddi bir zayıflık olduğu göze çarpıyor. Ne yazık ki şimdiye kadar Schneider fabrikası işçileri haricinde destek eylemleri gerçekleştiren işçi bölümü çıkmış değildir. Bu açıdan yakın dönemde sermayenin saldırılarına karşı yürütülen işçi mücadelelerine bakmakta fayda var. Kazanmanın yolu Greif işçilerinin "İşgal, grev, direniş" bakışıyla hareket etmek ve Metal Fırtına'da olduğu gibi büyük direnişler sergilemekten geçiyor.

15 -16 Haziran'ın yıl dönümüne yaklaştığımız bugünlerde sınıfın yasaklara karşı tek seçeneği birleşik, kitlesel, militan mücadeledir. Bu bilinci sınıf içinde tekrar var etmek, işçi sınıf devrimcilerinin öncelikli görevlerinden biridir.

İş davaları sermayenin lehine değiştiriliyor!

Türkiye’de ve dünyada iş davaları yoğunluk kazanıyor. Özellikle Türkiye’de geniş bir yer tutuyor. Zira patronlar her fırsatta işçilerin haklarını fiili olarak gasp ediyorlar. Son yıllarda ise işçilerin sendikal sebeplerden haksız fesihlere ve birçok işçi-patron uyuşmazlığına dayalı sorunları yargıya taşındı. Yargı aşamasında bu tür davaların büyük bölümünde ise işçiler kazançlı çıktı. Mevcut yasa için “İş ilişkisinin diğer tarafını oluşturan işverenlerin hukuk güvenliği açısından risklere yol açmaktadır, işletmeleri koruyan bir yaklaşımla güncellenmesini önemli ve zaruri buluyoruz” diyen sermaye sınıfının temsilcilerinden Bülent Pirlir (TİSK Genel Sekreteri), davaların işgücü maliyetlerini yükselttiğini iddia ederek iş hukukunda düzenleme yapılması gerektiğini savundu. Gemi azıya alan AKP, sermayedarların geçmişten beri dile getirdikleri ‘iş davalarından kazançlı çıkan taraf’ olma isteğini karşılamak için kolları sıvamış görünüyor. Geçtiğimiz günlerde Adalet Bakanlığı tarafından hazırlanan ‘Zorunlu Arabuluculuğu’ getiren İş Mahkemeleri Kanunu Tasarısı, TBMM’ye sevk ediliyor.

Bakanlığın hazırladığı tasarıyla iş sözleşmesi feshedilen işçinin fesih bildiriminde sebep gösterilmediği veya gösterilen sebebin geçerli bir sebep olmadığı iddiası ile fesih bildiriminin tebliği tarihinden itibaren bir ay içinde işe iade talebiyle arabulucuya başvurmak zorunluluğu getirilirken, arabuluculuk faaliyeti sonunda anlaşmaya varılamaması halinde ise iki hafta içinde iş mahkemesinde dava açılması zorunluluğu getiriliyor. Davacı, arabuluculuk faaliyeti sonunda anlaşmaya varılamadığına ilişkin son tu-

tanağın aslını veya arabulucu tarafından onaylanmış bir örneğini dava dilekçesine eklemek zorunda olacak. Bu zorunluluğa uyulmadığı takdirde dava usûlden bazulacak, ayrıca arabulucuya başvurulmadan dava açıldığının anlaşılması halinde herhangi bir işlem yapılmaksızın davanın, dava şartı yokluğu sebebiyle usulden reddine karar verilecek.

Tasarıyla kıdem tazminatı, iş sözleşmesinin bildirim şartına uyulmaksızın feshinden kaynaklanan tazminat, kötü niyet tazminatı ve iş sözleşmesinin eşit davranma ilkesine uyulmaksızın feshinden kaynaklanan tazminatlardaki zama-naşımı süresi ise 10 yıldan 5 yıla indiriliyor. Yine söz konusu düzenlemede gaze-

teci ile gemi adamı işçi olarak kabul edilecek, “5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile diğer sosyal güvenlik mevzuatından kaynaklanan uyuşmazlıklarda, hizmet akdine tabi çalışmaları nedeniyle zorunlu sigortalılık sürelerinin tespiti talepleri hariç olmak üzere, dava açılmadan önce Sosyal Güvenlik Kurumuna başvurulması” zorunluluğu getirilecek.

Tüm bu düzenlemeler gösteriyor ki, haksızlığa uğrayan işçilerin dava açması zorlaştırılıyor, dava açma niyeti olanlar ise prosedürlerle yıldırılmak isteniyor.

Davaların sonuçlarından görüleceği üzere, gerçekte yargı ‘meşguliyetinin’ sorumlusu bizzat kural tanımayan ser-

mayedarlar ve onların savunucusu AKP iktidardır. Sömürü ve kölelikte kural tanımayan sermayedarlar, işçiler için mahkeme kapısını da bu yasa değişikliği ile kapatmak derdindedir.

Sermaye ile AKP’nin işçi sınıfının kırınıtı düzeyinde kalan haklarına dönük saldırı furyasının bir parçası olan İş Mahkemeleri Kanunu Tasarısı’na karşı mücadele, grev yasağı ve kıdem tazminatının gaspı gibi işçi sınıfının her kesimini ilgilendiren genel saldırılara karşı mücadeleyle bir ele alınmalıdır. Bu türden kapsamlı saldırılar ancak işçi ve emekçilerin birleşik ve kitlesel karşı koyuşu ile geri çektirilebilir.

Kamu emekçisi babaya sözde “müjde!”

yuna açıklandı.

Bugüne kadar emekçilere yönelik her “müjdeli” haberin arkasında muhakkak ki bir saldırı yer aldı. Bir hak olarak gösterilen bu taslağa göre de, adım adım esnek çalışmanın önü açılıyor, dahası emekçiler nezdinde esnek çalışma “ebeveyn hakları” temelinde meşrulaştırılmaya çalışılıyor.

Hatırlanacağı üzere, kadın işçiler için “analık izni ve sonrasına ilişkin düzenlemeler” geçtiğimiz yıl yapılmış, kadınların çocuk okul çağına başlayana kadar,

yarı-zamanlı çalışabileceği ve bu süre zarfında ise işyerinin kiralık işçi çalıştırabileceği gündeme gelmişti. Böylelikle kiralık işçiliğin meşrulaştırılması da kadın işçinin analık haklarına ve çocuğun bakım sorumluluğuna dayandırılmıştı. Bu esnada kaşla göz arasında kadın işçilerin süt izni de gasp edilmişti.

Şimdi benzer düzenleme kadın memurların yanısıra erkek memurlar için de gündeme getiriliyor. Alınan ücretin yüksekliğine göre tercihen kadın ya da erkek kamu emekçisinin yarı-zamanlı

çalışma hakkından faydalanacağı ifade ediliyor. Ancak tüm bunlarla birlikte, yarı zamanlı çalışırken ücretin de yarıya düşeceği, ek ücretlerin gasp edileceği, ya da kamuda getirilmek istenen “liyakat” ve “performansa dayalı” çalışmadan erkek emekçinin ücret/terfi kaybı yaşayabileceği sonrasında da işten çıkarılma ile karşı karşıya kalabileceği sonuçları ise gözlerden gizleniyor.

Müjdeli haberler eşliğinde söylenen süslü sözlerin arkasındaki temel gerçek ise çalışma yaşamını tümüyle esnekletmek ve güvencesiz çalışmayı hakim kılmaktır... Önümüzdeki aylarda yapılması hedeflenen kamuda köklü dönüşümün ön günlerinde gündeme gelen böylesi yönetmeliklerin amacı ise göz boyamaktır.

Kamuda iş gücencesini kaldırmaya dönük hazırlıklar devam ediyor. 15 Temmuz’un ardından sözde “FETÖ” operasyonları adı altında on binlerce kamu emekçisi açığa alındı ve ihraç edildi. Devletin “muhalefete” dönük temizlik operasyonlarının ardında kamunun yeniden dizayn edilmesi politikası yatıyor.

657 sayılı yasanın yeniden düzenlenmesi ve kamuda iş güvencesinin kaldırılmasına dönük hazırlıklar son hızla devam ederken, bu esnada kamuda çalışan emekçilerin iş güvencesi başta olmak üzere hakları bir bir tırpanlanırken, kamu emekçisi “babalara” devlet yeni bir “hak” verileceğini ilan etti. Eşi doğum yapan kamu emekçisinin de part-time (yarı-zamanlı) çalışabileceğine dair yönetmelik hazırlandığı kamu-

Grev yasaklarına ve kölelik dayatmalarına karşı mücadele sürüyor

Grev yasaklarına, kölelik dayatmalarına, baskı ve sömürüye karşı işçi sınıfı grev ve direnişlerle mücadelelerine devam ediyor.

ŞİŞECAM'DA EYLEMLER SÜRÜYOR

Sermaye devletinin "milli güvenliği tehdit ettiği" iddiasıyla "erteleme" kararı alarak işçilerin grev hakkını gasp ettiği Şişecam'ın Eskişehir ve Bursa Yenişehir işyerlerinde eylemler 25 Mayıs sabahı da devam etti. Sabah vardiyasına 1 saat geç başlayan işçiler sloganlarla fabrika önlerinde eylem yaparken buralarda açıklama yapılarak yasağa, hükümete ve patronlara tepki gösterildi.

FORM KORUYUCU AMBALAJ'DA GREV SÜRÜYOR

İzmir Torbalı Ayrancılar'da bulunan Form Koruyucu Ambalaj fabrikasında 24 Mayıs'ta başlayan grev devam ediyor.

2011 yılından beri Selüloz-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikadaki 3. dönem toplu sözleşme sürecinde işçiler, ücret taleplerini ve fazla mesailerinin karşılığını almak için üretimi durdurmuştu. Grevin 3. gününde (27 Mayıs) Ege İşçi Birliği ve DEV TEKSTİL işçileri ziyaret etti.

Sohbetlerde; 1500 lira olan maaşlara, 450'er lira zam istediklerini belirten işçiler, toplu sözleşmede anlaşamama nedenlerine dair şunları söyledi: "Patron 175 liraya kadar çıktı, yine fazla mesaide yüzde 60 veriliyordu, bizim yüzde yüzdü talebimiz. İkramiye olarak da 120 gün talep ediyoruz ancak patron bu taleplerimize yanıt vermiyor. Biz de bu yüzden greve çıktık."

Grevciler, fabrikada çalışan 43 işçi olduğunu, 40 kişi grevde olduklarını, 3 işçinin de yasal zorunluluk nedeniyle fabrika içinde olduğunu söylediler.

Çeşitli sendikalar ziyaretlerle greve destek verirken Industriall da yaptığı yazılı açıklamayla greve desteğini sundu.

DYO BOYA'DA GREV KARARI ASILDI

İşçilerin Petrol-İş Sendikası'nda örgütlü olduğu Çiğli, Turgutlu, Gebze'de bulunan DYO Boya fabrikalarındaki 5 aylık toplu sözleşme görüşmelerinde işçilerin ücret talebinin patron tarafından kabul görmemesi üzerine 30 Mayıs'ta grev kararı fabrikalarda asıldı. Anlaşmazlık sürerse 5 Temmuz'da greve çıkılacak. İşçiler seyyanen artı yüzde 25 zam isterken patronun ise 190 lira artı yüzde 3.5 dayatmasında bulunduğu belirtildi.

FORD OTOSAN, İŞE İADE DAVASINI UZATIYOR

Gölcük'te kurulu Ford Otosan fabrikasında Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) üyesi olduğu için işten atılan işçilerden Erdal Gündüz'ün işe iade ve sendikal tazminat istemi ile açtığı dava 30 Mayıs'ta görülen duruşma ile devam etti.

Önceki duruşmada yazılı savunma isteyen Ford Otosan avukatları, son duruşmaya ise mazeret bildirmeden katılmadı. Bu nedenle duruşma Temmuz ayına ertelendi.

CEMAL BİLGİN İŞE İADE DAVASINI KAZANDI

İstanbul Üniversitesi (İÜ) Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işten atılan taşeron işçisi Cemal Bilgin işe iade davasını, 30 Mayıs'taki duruşmayla kazandı.

Konuyla ilgili konuştuğumuz Cemal Bilgin, hastane yönetiminin karar duruşmasına bile dinlenmesi için şahit getirecek davayı uzatmaya çalıştıklarını belirtti. "Huzursuzluk çıkarma" gibi bahanelerle işten atıldığını hatırlatan Bilgin, asıl nedenin taşeron çalışmaya ve iş "kazaları"na karşı mücadelesi olduğunu söyledi. Fiili mücadeleyi de sürdüreceğini söyleyen Bilgin, her hafta Cuma günü gerçekleştirdiği eylemlere de devam edeceğini ifade etti.

CHINATOOL AUTOMOTİV İŞÇİLERİ MÜCADELEDE KARARLI

Gebze Plastikçiler OSB'de kurulu bulunan Chinatool Automotiv fabrikası işçileri, sendikalaşmak için bir süredir çalışma yürütüyor. Otomotiv klima üfütüklerinin plastik tüm bölümlerinin üretimlerini yapan fabrika, örgütlenmenin önüne geçmek için patron tarafından metal sektöründe gösteriliyor.

"Hangi işi yaptığımızı iyi biliyoruz" diyen işçiler, yetki sayısına ulaşarak yetki ve işkolu tespiti başvurusunda bulundular. Çalışma Bakanlığı, patron ve bir süredir fabrikaya girmeye çalışan Türk Metal eliyle fabrikanın metal işkolunda olduğuna dair karar çıkartılıp *Resmi Gazete*'de yayınlandı. Ama bu işçilerin kararlılığına gölge düşüremedi. Gebze 1 Mayıs alanında "Örgütlüüz, güçlüyüz, kazanacağız" diyerek cevap veren işçiler mücadeleyi sürdürüyor.

30 Mayıs'ta gece vardiyasında verilen sahur yemeğinin kötü olmasına tepkilerini ortaya koyan işçiler, yemek tepkilerini

fabrikanın önüne bıraktılar. Gece vardiyasından çıkışta servislere toplu halde ve alkışlarla yürüyerek tepkilerini yönetime bir kez daha duyurdular.

Sabah vardiyasının girişi ve gece vardiyasının çıkışına Petrol-İş Sendikası Gebze Şube yöneticileri gelerek "Örgütlüyüz, güçlüyüz, kazanacağız" başlıklı bildirimleri ve sendika broşürleri dağıttılar.

SEGE GENEL MÜDÜRÜNDEN BASKI, MOBBİNG VE FİZİKİ SALDIRI

Bursa Osmangazi'de kurulu SEGE koltuk fabrikasında patron terörü yaşandı. Resul Sarıca isimli işçi, apandisit nedeniyle sağlık raporu alınca genel müdür Sezgin Keskin'in mobbingine maruz kaldı. Sarıca, işten çıkması için kendisine yapılan baskılara boyun eğmeyince patron, işçiye "Seni çıkardım, git" dedi. İşten çıkarılmadığını anlayan Sarıca'nın, fabrikayı arayarak çıkışının verilmediğini söylemesi üzerine patron işçiye iş başı için tekrar çağırıldı.

Bu arada fabrikada mobbingin artmasından rahatsız olan işçi, 25 Mayıs'ta izin almak için çıktığı insan kaynakları odasında genel müdürün küfür ve hakaretlerine maruz kaldı. Genel müdür işçiye fiziki saldırıda da bulundu.

Saldırı nedeniyle boynunda çatlaklar oluştuğunu belirten Sarıca, genel müdürden şikayetçi olduğunu söyleyerek bu saldırıya sessiz kalmayacağını ve mücadelesine devam edeceğini dile getirdi.

BEDA ENERJİ İŞÇİLERİNDEN OTURMA EYLEMİ

Ödenmeyen alacaklarıyla ilgili BEDA Enerji'ye dava açtıkları için işten atılan DİSK Enerji Sen üyesi işçiler, 29 Mayıs'ta BEDA Enerji'nin İstanbul Çağlayan'daki genel müdürlüğü önünde oturma eylemi yaptı.

Genel müdürlük önüne gelen işçiler polisin "oturma eylemi yapmayın" dayatmasına karşın oturma eylemine başlarken DİSK Enerji Sen Genel Sekreteri Süleyman Keskin, Tes-İş Sendikası ile

BEDA Enerji yönetimi işbirliği sonucu gerçekleşen işten atmayı teşhir etti.

İşten atılan Hayri Söylemez'in okuduğu basın açıklamasında, BEDA Enerji'nin hak ettikleri paranın altında teklifte bulunduğu, bunu kabul etmeyerek alacakları için şirkete dava açan 7 işçinin, 2 hafta önce işten atıldığı ifade edildi. Davasını geri çekmeyen işçilere, Çamlıbel EDAŞ'a bağlı Yozgat, Sivas, Tokat illerine görevlendirildiklerini iddia eden, hukuken geçerliliği olmayan bildirimler yapıldığı belirtildi. Tes-İş'in de işçilere açıkça yalan söyleyerek, 'sözleşmede var, yapacak bir şey yok' diyerek sürgüne onay verdiği ifade edildi.

PETKİM'DE İŞTEN ATMALARA KARŞI DİRENİŞ SÜRÜYOR

Petkim'de "FETÖ" iddiasıyla işten atılan Petrol-İş üyesi işçi Onur Ulu'nun başlattığı direniş ikinci haftasında devam ediyor.

Petrol-İş Aliğa Şubesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla direnişe başlayan Ulu'nun direnişine aynı gerekçeyle 12 Mayıs'ta işten Arif Maral da katıldı.

Onur Ulu, işçilerin haklarını savunup mücadele ettiği için işten atma saldırısının hedefi olduğunu belirterek "Hukuksuzca işten atılan işçiler geri alın" talebiyle 23 Mayıs'ta direnişe başlamıştı.

FEDERAL MOGUL İŞÇİLERİ YÖNETİME TEPKİLİ

Kocaeli Kartepe'deki Arslanbey OSB ve Sapanca'da kurulu olan, Federal Mogul fabrikalarında işçiler, yönetimin ramazan erzak paralarını arttıracağı vaa-dini yerine getirmemesine tepkili.

Federal Mogul fabrikasında, geçen sene erzak parasının arttırılmasını isteyen işçilere "seneye düzeltiriz" vaadi verilmişti. Bu yıl da işçilere 150 TL erzak parası reva görülünce işçiler yönetime tepki gösterdi. Fabrikada yetkili Türk Metal ise "yönetim vermiyor biz ne yapalım" diye işçileri geçiştiriyor.

Direniş sonuç getirdi, Klisom işçisi kazandı

OSTİM'de bulunan Klisom fabrikasının patronu TİS sürecinde işçilere oyun oynadı. "Fabrikayı kapatıyorum" yalanı ile 29 Mayıs'ta işçileri işten atmak isteyen patron, bu yolla sendikayı işyerinden çıkarmayı hesaplıyordu. İlk önce bu konuda geri adım attığını ve bir günlük ücretli izin verdiğini duyuran patrona işçiler güvenmeyerek fabrika önünde bekleyişe geçmişlerdi.

PATRON-POLİS-YARGI ORTAKLIĞINDA BASKI KURMA ÇABASI

Normalde 31 Mayıs sabahı işe başlamayı bekleyen Klisom işçileri patrona güvenmemekte haklı olduklarını bir kez daha gördüler. Fabrikayı açmak bir yana, bir otobüs çevik kuvvet polislerini çağırarak patron sınıf tavrını ortaya koymuş oldu.

İşçi temsilcileri ile patron, Birleşik Metal-İş Anadolu Şube'de bir araya gelerek durumu görüşürken işçiler fabrika

önünde bekleyişlerini sürdürdü. Polisin dediğine göre "işçi başına bir polis" ile işçiler üzerinde psikolojik baskı kurulmaya çalışılırken savcının, işçilerin tamamının TC kimlik numaralarını istediği ve bu yolla da baskı kurulmaya çalışıldığı belirtildi. Ayrıca bekleme esnasında hâkim, fabrikaya gelerek kilitlerin değiştirilip değiştirilmediğini araştırdı.

Tüm baskılara rağmen Klisom işçileri direnişlerinden vazgeçmeyerek direniş daha ileri taşımak için sabah saatlerinde, üzerinde "Cam işçisi yalnız değildir" yazan bir ozalit hazırlayarak Şişecam işçileri ile dayanışma sergilediler. Gün içerisinde SES ve Eğitim Sen'den ziyaretler yapıldı. Yağmurlu hava koşulları altında işçilerin direnişleri devam etti.

DİRENİŞ SONUÇ GETİRDİ, PROTOKOL İMZALANDI

31 Mayıs günü öğle saatlerinde sendika ve patronun yaptığı görüşme

sonucunda patron geri adım atmak zorunda kaldı. Sendika binasında yapılan görüşmenin ardından sendika şube başkanı ve işyeri temsilcisi direniş alanına gelerek açıklamada bulundu.

Yapılan görüşmede patron ve sendika arasında bir protokol imzalandığı ve direnişin kazanımla sonuçlandığı ifade edildi. İmzalanan protokole göre yaşanan süreçten kaynaklı hiçbir işçi işten atılmayacak. İşyeri 1 Haziran'da üretime başlayacak. Pazartesi günü yaşanan gerginliğin yatışması için üç işçi bir hafta izne gönderilecek. Yaşanan süreçten dolayı işçilere yönelik yapılan şikayetler geri çekilecek.

Yapılan bilgilendirmenin ardından işyeri temsilcisi direnişin işçilerin birliği ve dayanışmanın gücü sayesinde kazanımla sonuçlandığını ifade ederek bu süreçte direnişe destek veren herkese teşekkür etti. Direnişin kazanımla sonuçlanması işçiler tarafından coşkuyla karşılandı.

Metal işçileri cam işçileriyle dayanışmada

Şişecam yönetimi ve Kristal-İş Sendikası arasında yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine alınan grev kararı, uygulamaya geçirilmesine iki gün kala Bakanlar Kurulu tarafından "milli güvenliği tehdit edici nitelikte" bulunarak yasaklandı.

Şişecam'a bağlı fabrikalarda cam işçilerinin grev yaşama karşılığında tepkileri sürerken, farklı işçi bölüklerinden de cam işçilerine destek geliyor.

Birleşik Metal-İş üyesi metal işçileri, 31 Mayıs'ta sosyal medya üzerinden yaptıkları paylaşımlarla cam işçilerine desteklerini ilettiler. Direnişlerini sürdüren Klisom işçileri, Bursa Acel Elektrik'te çalışan kadın metal işçileri, Başöz Enerji işçileri, FTB Fastener işçileri, Schneider Elektrik işçileri, Konvetka işçileri, ZF Lemförder işçileri, Sarkuysan işçileri, Mersin Çimsataş işçileri ve Osmaniye Yücel Boru işçileri, sosyal medyada yaptıkları paylaşımlarla cam işçilerinin ya-

nında olduklarını belirttiler.

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Schneider fabrikasında da işçiler 26 Mayıs'ta yaptıkları eylemle Şişecam'daki grev yaşama protesto etti. EMİS fabrikalarındaki yaşama hatırlatıldığı eylemde "OHAL'in sermayeye bir zararı yok tabii, ama biz işçilerin grevleri yasaklanıyor, bizler de Şişecam işçilerinin yalnız olmadığını bir kez daha haykırıyoruz" denildi.

İş cinayetleri sürüyor

Kapitalistlerin aşırı kâr hırsı, kural-sız çalışma koşulları ve denetimsizlik sonucu işçiler katledilmeye devam ediliyor. Hafta boyunca iş cinayetleri sürdü.

Antep'te kurulu bulunan bir çocuk bezi fabrikasında 29 Mayıs'ta iş cinayeti yaşandı.

Gece geç saatlerde, fabrikada çalışan Osman Avcı adlı işçi, pres makinesine önce kolunu kaptırdı, ardından vücudu makinede sıkıştı. Fabrikaya gelen itfaiye ve sağlık ekipleri Avcı'nın yaşamını yitirdiğini belirtti.

Niğde'de İlhanlı Mahallesi'nde bir inşaatın 5. katında çalışan 40 yaşındaki işçi Hacı Ahmet Aktaş, 30 Mayıs'ta dengesini kaybetti. Aktaş, iş güvenliği önlemleri olmaması nedeniyle yere düştü. Ağır yaralanan işçi, Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi yoğun bakımında tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Gümüşhane Arzularkabaköy beldesinde kurulu çimento fabrikasında makine bakımı yapan 27 yaşındaki Emre Murat Ertaş, 30 Mayıs'ta vinç parçasının kafasına düşmesi sonucu hayatını kaybetti.

MADEN OCAĞINDA GÖÇÜK

Zonguldak'ın Kilimli ilçesine bağlı Gelik beldesinde Bahadır Kardeşler Madencilik'e ait kömür madeninde 30 Mayıs akşamı saat 20.30 sularında göçük meydana gelirken iki işçi göçük altında mahsur kaldı. Akşam madende çalışan işçilerden Tayfun Keskin ve Volkan Köroğlu, tavanın çökmesi sonucu göçük altında kaldı. Girişten yaklaşık 600 metre derinlikte mahsur kalan işçileri kurtarmak için çalışmalar başlatılırken ocağın çevresi de jandarma ve polis tarafından ablukaya alındı. Göçük altındaki işçiler için arama çalışmaları 31 Mayıs'ta da devam etti.

Bahadır Kardeşler Madencilik'e ait madende daha önce 10 Ocak 2013'te yaşanan metan gazı patlaması ile meydana gelen göçükte Sedat Hamarat yaşamını yitirmiş, göçük ve gazdan dolayı yaralanan ve zehirlenen işçiler olmuştur.

Tekirdağ merkez Süleymanpaşa ilçesinde 31 Mayıs günü yapımı süren bir inşaatın 5'inci katında çalışırken dengesini kaybeden Kasım Akan, iş güvenliği önlemleri olmaması nedeniyle yerdeki kalasların üzerine düştü. Ağır yaralanan Akan, Tekirdağ Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı, ancak tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

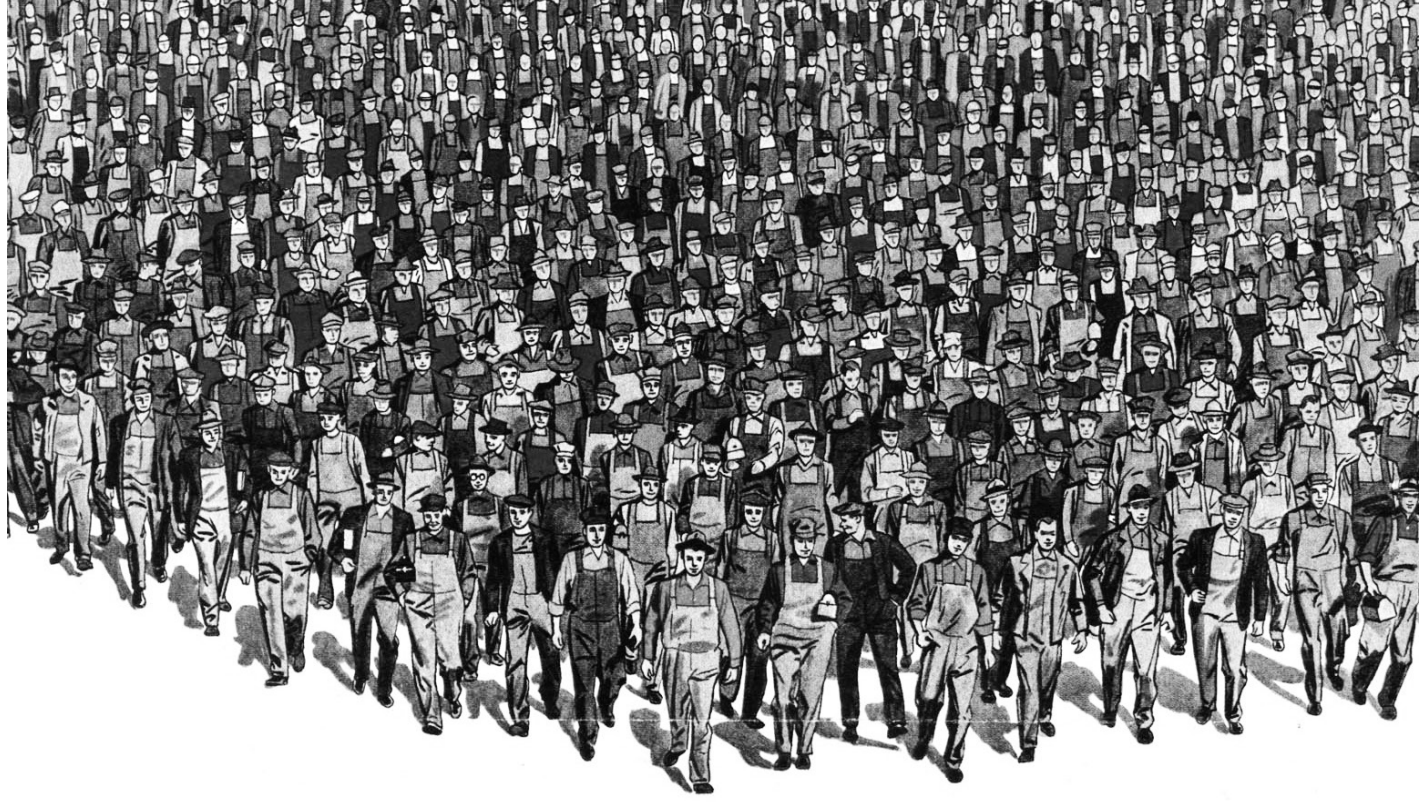
İşçi sınıfı ve görevlerimiz

Dünya ve Türkiye’de yaşanan hızlı ve gittikçe sertleşen gelişmeler, aynı ölçüde olmasa da işçi sınıfını ve emekçileri burjuvazinin karşısında şu veya bu şekilde konumlanmaya, tavır/tutum geliştirmeye itiyor. Deneyimsizlik, bilinç ve örgütlülüğün ileri bir düzeyde olmaması, ister istemez burjuvazi karşısında alınan tutumların ölçüsünü belirliyor.

Düzenin emekçileri bölmek için kullandığı ve körüklediği önyargıların oluşturduğu setlerin hâlâ derinden hissedilmesi, hareket başladıktan sonra düzenin kurumları ortaya çıktığında gerileme, düzenin toplamı ile kendi sorunları, talepleri, sosyal yıkım politikaları arasında bağ kuramamak işçi sınıfının büyük bir kesiminin düzeyini görmemize yardımcı olan verilerdir. Buna rağmen pratiğin bilinci aştığı birçok örnek de yaşanmıyor değil. Bu iyi örneklerin bir havzada, merkezde veya kolektif bilinçte, örnekleri yaşayanlarla birlikte toplanamaması gelişimin önünü tıkayan nedenlerden biridir. Bunu çözmek ve verili durumdan, hareketin olanaklarından yararlanabilmek için atılması gereken adımları sıklaştırmalı, ihtiyaca uygun düşen politikalar üretmeli, bu alanda yenilenmeliyiz. Aynı zamanda belli kriterlerimizi, temel taşlarımızı dizmeyi unutmadan hareket etmeliyiz.

Son dönemde, özellikle metal sektörü çalışmasında, daha önceden her alan çalışması içerisinde yapılan sınıfın siyasallaştırılması tartışması artık belli bir noktaya gelmiş dayanmıştır. İhtiyaca uygun düşen politikalar geliştirmek, sınıfın verili durumu, sektör çalışmasının niteliği vs. üzerine yapılan tartışmaları örgütlenmeye bağlamadığımız ve bunu temel çözücü halkalardan biri olarak ortaya koymadığımız sürece aynı şeyleri tekrarlamaktan öteye gidemeyiz. Yıllar sınıf devrimcilerine sınıf çalışmasında politika yapmakta bir derinlik, belli örneklerde görüldüğü gibi ustalık kazandırmıştır. Bunu bu saatten sonra örgütlülüğün güçlendirilmesi üzerinden tartışmadığımız, sektörde işçileri sürekli komite, komisyon vb. zeminlerde yan yana getirmeyi hedeflemediğimiz sürece üzerimize düşen rolü yerine getirmiş sayılmayız. Bu o kadar belirleyicidir ki sınıfın siyasallaştırılması tartışmasını belli yönleri ile çözecek adımların temeli komite sorununda yatmaktadır demek abartı olmayacaktır.

Elbette her bir sınıf devrimcisinin kafasını yordduğu bir mesele olmasına karşın, politika yapmak, sınıf kitlelerini en geniş anlamda yan yana getirmek, süreci

okumak gibi meseleler örgütlenmeye ya da komiteye/birime bağlanmadan yapılan tartışmalar bizi bir adım ileri götürmez. “Hareket öncüsünden sorulur” önermesi doğru ise öncülerinin siyasallaşmasının yolu da yan yana aynı masa etrafında toplanmasından geçmektedir. Amaç birliği, hedef birliği, soru işaretlerinin giderilmesi, açık bilinç böyle oluşur. Bunu ne kadar başarabiliriz, bu başka bir şey. Bizim hedefimiz budur. Böyle olursa kazanır, diğer türlü kaybederiz, sınıf kaybeder. Bu temel taşı yerli yerine oturttuğumuzda diğer taşları daha rahat, daha sağlam bir şekilde yerli yerine oturtabiliriz.

Diğer taraftan komiteleri herhangi bir kalıba sokmanın yanlış olacağını hatırlatmak, yukarıdaki ifadelerden böyle bir sonucun çıkmadığını söylemek gerekir. Her birinin düzeyini ve koşullarını görerek, her birine ayrı düzeyde müdahalede bulunmak gerekir. Her birinin ayrı ayrı yan yana gelme konusu vardır zaten. Kimi ücret, kimi direniş, kimi sendika, kimi TİS, kimi grev, kimi hak gaspı üzerine, kimi savunma üzerine olabilir. Yan yana geldikten ve sürekliliği sağlandıktan sonra, kendisini üretme, ilerleme, siyasallaşma sorunları sınıf bilinçli işçilerin müdahalesine bağlıdır. Belirleyici olan sınıf devrimcileridir, bilinçli işçilerdir. İhtiyaca uygun politikalar ve araçlar geliştiren bilinçli metal işçileri kendi rollerini ustalıklı oynayabilmek ve tamamlamak için ancak

komiteler aracılığı ile kalıcı, elle tutulur maddi kazanımlar elde edecektir. Bu konu başlığı ayrıntıları ile derinleştirilmeyi, örneklerle güçlendirilmeyi, Greif, metal grevi, Metal Fırtına üzerinden karşılaştırmalı olarak incelenmeyi gerektirmektedir.

SINIFIN KAZANMASI, SİYASALLAŞMASI...

Bizler attığımız adımların tümünü belli bir strateji doğrultusunda atıyoruz. Yeri geldi mi dernek, yerel bülten, sendika çalışması, yeri geldi mi işçi platformları, sektörel birlikler, kampanyalar, eğitim çalışmaları, fabrika hücreleri, bölge birimleri/organları... Bunların her birinin stratejisi aynıdır, çünkü merkezi birdir. Kendi alanlarında yoğunlaşma ve esneklik biçimleri farklıdır ama hepsi aynı şeye hizmet eder. Özellikle dernek veya sektör çalışmasını belli bir yere koyarak tariflendirmek doğru olmayacaktır. En nihayetinde sınıf devrimcilerinin içerisinde olduğu her çalışmanın hedefi tektir. Her biri bir programı hayata geçirmek için vardır. Bunun için bu araçlar sınıf devrimcileri tarafından üretilmiş ve kullanılıyordur. Verileri daha iyi değerlendirecek, bilinç ve örgütlülük düzeyini gözeterek bir çalışma yapmak başka bir şeydir, herhangi bir aracı sınıf devrimcilerinin hedefinden koparmak, onu dar amaca hapsedmek başka bir şeydir.

Elbette sınıf devrimcilerinin bulunduğu her platformda işçi sınıfının var olan düzeyi gözetilerek, derinleştirilmiş tartışmalar yapılarak, ince eleyip sık dokuyarak çalışmalar yapılmalıdır. Bu, çalışma tarzının sığıltıktan kurtulmasını da sağlar. Ancak işçi sınıfını gerçek kazanıma götürececek olan siyasal bilincin geliştirilmesi esas hedeftir. Bu en ileri şekli ile iktidar bilincidir. Düzenin ideolojik kimliğine, kültürüne, kurumlarına karşı yapılan eleştiriler, kopuşlar, pratikte alınan tutumlar her bir küçük adımda farklı düzeylerde siyasal kimliğin gelişimidir. Bu da hareket içerisinde öğrenilir. Komiteelerde sağlanmalıdır.

En basit ekonomik talebi dahi işleyebilmemiz gerekir. En basit sorunları, en basit hak gasplarını işleyebilmemiz, buna karşı tepkiyi örgütleyebilmemiz gerekir. Sınıf devrimcilerinin rolünü oynadığı yer bu sorunlar ile düzen arasındaki bağı kurup kurmamasından geçer. Her bir sorunun temelinde bu sömürü düzeni yatıyor, bu bağı kurmak özellikle bizler için çok da zor olmasa gerek. İşte belki son dönemde o çok tartışılan siyasal çalışma sorunlarına ışık tutacak yön de burasıdır. Sorunların düzenle olan bağlarını en iyi şekilde ortaya koyabildiğimiz koşulda rolümüzü yerli yerinde oynarız. Siyasallaşmanın ve siyasallaştırmanın ana formülüdür bu. Diğer türlüyle ya ekonomist ya da sekte olur.

Eğitim Sen Genel Kurulu üzerine

Eğitim Sen 10. Olağan Genel Kurulu Ankara'da yapıldı. Genel kurula KESK ve bağlı sendikaların yöneticileri, ETUC ve çeşitli Avrupa ülkelerinin eğitim sendikalarının temsilcileri, siyasi partilerin ve kitle örgütlerinin temsilci ve yöneticileri katıldı.

Oldukça durgun geçen genel kurul, herhangi bir ilin kongresinden bile sönük geçti. İlk gün yapılan konuşmalarda KESK ve Eğitim Sen bürokratları hamasi nutuklar çektiler. AKP faşizmine direnmekten(!) bahsederken Yüksel'de ve diğer illerde süren direnişler ile Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'yı ağızlarına dahi almadılar. Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca açılış konuşmasında AKP'nin saldırılarını uzun uzun anlatırken bu saldırılara karşı nasıl bir mücadele perspektifi geliştirildiği/geliştirileceği konusunda bir söz söyleyemedi. Yüksel'de direnen ve şu an tutuklu olan Nuriye Gülmen'i, Semih Özakça'yı bir cümleyle selamlayan Karaca'dan sonra konuşan KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen ise yaptığı konuşmada "7 Haziran tarihinin ülkede mihenk taşı olduğunu, bu tarihten sonra AKP'nin zulmünü arttırdığını, kapsamlı olarak saldırılarına karşı geri adım atmadıklarını iddia etti.

İkinci gün ise söz artık delegelerindi. İlk günün son bölümünde de birkaç delege konuşmuştu. Bu konuşmalarda ağırlıklı olarak KESK ve Eğitim Sen MYK'sı hedef alınınca ve direnişlere duyarsız kalındığı belirtilince Eğitim Sen Genel Sekreteri Mesut Fırat, "KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen'in Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile görüşme yapması sonrasında bizzat Nuriye Gülmen'in Lami Özgen'i arayarak 'benim adıma görüşme yapamazsın' dediğini" belirterek konuyu saptırmıştır. Şunu belirtelim ki, Ankara Yüksel dışında İstanbul Kadıköy ve Bakırköy'de, Aydın'da, Didim'de, Malatya'da, Bodrum'da süren direnişlere dair KESK MYK'sı tek bir adım atmamış, destek sunmamış, önceleri kendisini açıkça 16 Nisan referandumuna endekslemiş, peşinden de genel kurula kapağı atmak için zaman kazanmaktan başka hiçbir şey yapmamıştır.

Semih Özakça'nın eşi olan ve kendisi de ihraç edilen Esra Özakça kürsüden anlamlı bir konuşma yaptı. Genel kurula konuşan Özakça "Size Nuriye'nin ve Semih'in selamını getirdim. Semih ve Nuriye direnişe başlamadan önce Eğitim Sen MYK'sı ile görüşerek direnişten,

direnilmesi gerektiğinden bahsettiler. O zaman onlara 'siz kaç kişisiniz ki' dediler. İşte bugün cevabımız, artık yüz binleriz, milyonlarız. Sahi yaşamlarından bile endişe duyduğumuz bu günlerde tutsak bu iki insanın resimleri ya da onlar ile ilgili bir tek döviz neden yok, bunu Eğitim Sen MYK'sına sormak istiyorum" dedi. Esra Özakça'nın konuşması salonda var olan ölü toprağını kaldırarak yerini coşku ve sloganlara bıraktı.

Salonda bulunan delegasyonun önemli bir kısmı konuşmalarda ve kuliste yapılan sohbetlerde KESK ve Eğitim Sen'in tarihinin en geri ve kötü yönetildiği günleri yaşadıklarını sıklıkla tekrarladılar. Sosyalist Kamu Emekçileri (SKE) olarak da kürsüyü kullanarak yaptığımız konuşmada fiili, meşru, militan mücadeleye işaret ettik. Konuşmada özetle "fiili meşru mücadele deniyor, nedir bu mücadele? Özetle sokaktır. Bu sendika mühürleri sökmüş bir sendikadır. Bu gücü de fiili meşru mücadeleden almıştır, yasalardan arkasına sığınmamıştır. Bu sendikanın tarihinde ve mayasında var olan direnme hakkını kullanmak ve direnmek ancak bizleri özgürleştirecektir. Kazanmak istiyorsak direnmeliyiz" denilmiştir.

Eğitim Sen MYK'sı garip bir şeye imza atarak 5 yıldızlı otelin önüne çıkıp, hazır kitleyi de bulmuşken basın açıklaması yaptı. Bu olay göstermiştir ki bu zihniyetle daha çok mücadele edilecektir. Yüksel'de polis ablukası devam ederken delegeleri kapının önüne çıkararak gökdelen büyüklüğünde lüks apartmanlara dönerek ve kendimizi tatmin ederek Yüksel Caddesi'ne, Nuriye Gülmen'e ve Semih Özakça'ya selam gönderen metin bizzat Genel Başkan Kamuran Karaca ta-

rafından okundu.

İkinci günün sonlarına doğru delegasyonun anlamlı birçok önerge geldi. SKE olarak verdiğimiz önergeye benzer üç dört önerge birleştirilerek okundu ve oy birliğiyle kabul edildi. Önergede özetle KHK'yla ihraçlar ile ilgili merkezi yayın çıkarılması, direnişlerin olduğu yerlerin ziyaret edilmesi ve yine Ankara başta olmak üzere merkezi eylemlerin KESK ve Eğitim Sen tarafından örgütlenmesi söylendi. Buna benzer, mücadeleyi vurgulayan önergeler delegasyonun yoğun desteğiyle kabul edildi. Fakat hemen belirtmekte yarar var; genel kurullarda alınan bu kararları yerellerden beslemezsek ve uygulanması konusunda kararlı olmazsak, MYK bu kararları uygulamak niyetinde olmayacaktır. Kararlı olmak önemlidir. KESK, ihraçlar Kurultayı düzenledi, yüzlerce delege çağrıldı. Öncesi illerden ön hazırlık ve raporlar istendi. İhraç Kurultayı'nın sonuç bölümünde özetle direniş dendi. Ama kitleyi haftalarca oyalayan KESK tavsiye niteliği taşıyan bu kararları hayata geçirmede, gündemine bile almadı. Tüm bunlar olurken, artık rutin olan ve KESK'i mücadele eden emek örgütü olma özelliğinden hızla uzaklaştıran delege pazarlığı, "iki benden üç senden" söylemi daha ilk günden belirginleşmişti. KESK ve Eğitim Sen MYK'sı direnmek ve mücadele etmekten uzaklaştığı için kürsüden bunları hatırlatmak CHP milletvekili Veli Ağbaba'ya düştü. Direnmenin faşizm karşısında bir hak olduğunu söyleyen Ağbaba, uzunca Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'dan bahsetti.

Grupların kürsüye hakim olmak ve sırf konuşmak için konuşmaları, tekrara düşen klişe sözleri sarf etmeleri, Eğitim

Sen MYK'sının gereksiz ve uzun faaliyet raporlarını okuması, kürsüden konuşmak isteyen ve adını konuşmacıların arasına yazdıran delegelerin verilen bir önergeyle engellenmek istenmesi bir anda genel kurulu gerdi ve tartışma çıkardı. Verilen önergede "konuşmaların yeterli olduğu ve artık bundan böyle konuşma yapılmaması ve önergelere geçilmesi" istendi. Divanın bu önergeyi oylatması salonu gerdi, aslında oy çokluğuyla reddedilmişti. Fakat Genel Sekreter Mesut Fırat verdiği önergenin reddedileceğini görünce dışarıda çay sigara içip sohbet eden ağırlıklı yurtsever delegeleri salona çağırttı. Bu durum karşısında o anda kürsüye çıkan İstanbul delegesi kadınlar kürsüyü işgal ettiklerini ve inmeyeceklerini söylediler. Divan yaptığının yanlış olduğunu kabul edip konuşmak isteyenlerin adını yazarak 11 kişinin konuşacağını, bu konuşmalara izin vereceğini söyledi. Az önce salonu dolduran ve kaldır-indir talimatıyla adeta memur gibi davranan bu delegelerin salonu tekrar boşaltmaları o anda konuşan İstanbul delegesi kadın arkadaş tarafından çok sert şekilde kınandı. Başta bu eleştirilere homurdanan kişiler olduysa da o delegenin "arkadaşlar ben yurtsever bir kadın olarak şu yapılanı kınıyorum. Kadın arkadaşlar özellikle sizi kınıyorum. Sizin iradeniz yok mu? Salonu doldurup neye oy verildiğini bilmeden el kaldırıyorsunuz. Yaptığınız ayıp ve bunu kınıyorum. Bu kürsüden konuşacağım ve KESK ile Eğitim Sen'i eleştireceğim. Kimse de buna engel olmayacak" sözleri salondan alkış aldı.

Kürsüden konuşan delegeler Ankara Yüksel, İstanbul Kadıköy-Bakırköy, Malatya, Aydın, Didim, Bodrum ve diğer illerde yapılan direnişleri selamlayarak tek yolun direnişler olduğunu ve tüm bu direnişlerin KESK tarafından merkezleştirilmesi gerektiğini, yani KESK'in ayağa kalkması gerektiğini, bunun acil bir durum olduğunu ve direnişleri büyütmezsek yeni saldırılara karşı durulamayacağını dile getirdiler.

Toplam 512 delegenin katıldığı Genel Kurul, son zamanların en zayıf, heyecandan uzak, delege pazarlığıyla son bulan genel kurulu oldu. Bu durum, geleceğin, yerelerde örgütlenerek ve merkeze basarak, aşağıdan yukarıya mücadele hattının örüleceği bir süreç işletilerek kazanılabileceğini, birçok görevin de önümüzde olduğunu gösteriyor.

SKE'LI BİR EĞİTİM EMEKÇİSİ

Sermaye devletinin yalan makinesi çalışıyor

KHK ile ihraç edildikleri işlerine geri dönmek için 6 ayı aşkındır direnişte, 9 Mart'tan beri de açlık grevinde olan akademisyen Nuriye Gülmen ve öğretmen Semih Özakça, 23 Mayıs'ta tutuklandı. Direnişleri boyunca "yasak" dayatmalarıyla onlarca kez polis saldırısına uğrayıp gözaltına alınmışlardı. Tutuklanmaları da iktidarın direniş karşısındaki çaresizliğini ortaya koydu.

Aylardır Ankara'nın göbeğinde eylem yapan kamu emekçileri, sermaye devletinin sözcüleri tarafından "terör örgütü üyesi" ilan edildi. AKP medyası haline gelmiş bulunan yandaş basın da polisin servis ettiği haberleri büyük puntolarla yayınladı. Öyle ki, direnişçi emekçilerin dosyası mahkemeye ulaşmamışken yandaş Anadolu Ajansı'na servis edildi.

DÜZENİN SÖZCÜLERİ VE YARGISINDAN YALANLAR

AKP ve Erdoğan, darbe girişimini fırsata çevirerek kendi gerici-zorba iktidarını inşa etmeye, "sermayenin demir yumruğu" olarak işçi ve emekçilerin tüm kırıntı haklarını gasp etmeye, karşı çıkanları da çıplak devlet zoruyla sindirmeye girişti. Elindeki medya gücü ise adeta yalan üreten bir makine gibi çalışıyor. Bu yolla toplum gerici politikaların arkasına yedeklenmeye çalışılıyor.

Geçtiğimiz haftalarda Binali Yıldırım, Yüksel direnişinden, açlık greviden haberi olmadığını iddia etmişti. Ardından AKP'li bürokratlar, "açlık grevinin dine aykırı olduğunu, kendilerine zarar vermeden devlete güvenip beklemeleri gerektiğini" öne sürmüştü. Delilsiz, savunmasız ve yargılama olmaksızın ihraç edilen emekçilerin, işlerine dönmek için önlerindeki tek seçeneğin direnmek olduğu, bunun dışında her yolun kapatıldığı gerçeğinin üstünden atlayarak...

Gülmen ve Özakça'nın açlık grevi dolayısıyla sağlık durumlarının kötüleştiği,

kritik günlere yaklaştıkları bir zamanda da, talepleri devlet terörüyle karşılandı. İki emekçinin evine polis baskını düzenlendi. Yargı aşaması da sermaye devletinin hukuksuzluğunu en kaba haliyle gözler önüne serdi. İşlerini geri isteyen emekçiler hakkında yakalama kararı çıkaran savcı, bahane olarak "Bu böyle devam ederse ölüm orucuna döner, Gezi veya Tekel olur" iddiasını ortaya attı.

Savcı, direnişçi emekçilere "Ölüm orucundan ne menfaatiniz var? Halkta niye kin ve nefret uyandırıyorunuz? Şarkı söylerken videonuz paylaşılmış, siz de beğenmişsiniz, paylaşanların örgüt üyesi olabileceğini düşündünüz mü?" gibi, ne mantığa ne de hukuka sığın sorular sordu. Mahkeme Gülmen ve Özakça'yı "örgüt üyeliği" suçlamasıyla ve "tutuklanmadıkları takdirde adaletin işleyişine zarar verecekleri" iddiasıyla tutukladı. Görülüyor ki devletin polisi de yargısı da, yalnız hakkını arayan işçi ve emekçilere karşı çalışıyor.

Gülmen hapishanede kendisiyle

yapılan görüşmede, konuyla ilgili, Soylu'nun yalanlarını çürüten şu sözleri söyledi: "Beni DHKP-C üyesi ilan etmişler, eğer öyleysem, ben nasıl memur oldum, nasıl memuriyetimi bunca yıl sürdürdüm. İstanbul-Ankara yürüyüşüne katılmam gerekmesiyle bir gözaltı işlemim var, bir de 2015 yılında tutuklandığım bir dava var, ancak beraat ettim."

DİRENİŞE ÖZEL YASAKLAR

Önceden hüküm verilmiş "yargılama" ve ardından Soylu'nun sözleri birlikte göz önüne alındığında, sermaye devletinin hak aramaya ve kendinden farklı bir sese tahammülünün olmadığı, bunun önünü kesmek için de her yolu mubah gördüğü anlaşılıyor.

Tutuklama saldırısının ardından direniş alanı boş bırakılmazken, alan polis karakoluna çevrildi, emekçiler polis terörüne maruz kaldılar. 26 Mayıs günü direnişe özel eylem yasağı getirildi. Ankara Valiliği, güneş battıktan sonra eylem yapmayı OHAL kanununa dayanarak ya-

sakladı. Yüksel direnişinin, "vatandaşları tedirgin etmekte, kamu düzeni ve güvenliğini bozmakta, terör örgütlerinin eylem yapan topluluklara yönelik bombalı saldırı yapma riskini artırmakta ve güvenlik güçlerinin bu olaylara müdahalesini zorlaştırmakta" olduğu iddia edilerek eylem yasağı kondu. Yetmedi, Gülmen ve Özakça'nın fotoğraflarının tişörtlere basılacağı dükkana yazı gönderilerek, bu da yasaklandı.

Süreklileşen OHAL koşullarında, hukuksuzluk hukuk haline gelmiş durumda. Sermaye devleti işçi ve emekçilerin haklarını gasp ederken, hak ve özgürlüklerini kullanmak, savunmak isteyen her kesime "yasal" devlet terörünü uyguluyor. "Terör" sözcüğü iktidar tarafından, her kapıyı açan, her yöne çekilebilen bir argüman olarak, zorbalığı hayata geçirmek için kullanılıyor.

Yüksel direnişine yönelik tutuklama saldırısıyla sermaye devletinin hakları gasp edilen emekçilere verdiği mesaj, "boyun eğ, biat et" mesajıdır. Ancak ortaya çıkan bir gerçek daha var; ihraçlara karşı "hukuki yollar", OHAL inceleme Komisyonu gibi kurumlar tamamen işlevsizdir. Sermaye devletini sıkıştıran, tutuklamaya başvuracak kadar çaresizliğe iten direnişin gücüdür. Yüz bin civarı ihraç varken, sermaye devleti sözcülerini lütfedip açıklama yapmaya iten şey, direnişçi emekçilerin eylemidir. Gülmen ve Özakça'nın tecrit hücrelerinden çağırısı olan direniş, tek yoldur. Hak gasplarını durdurmak ve Gülmen ile Özakça'yı yaşatmak; direnişi sahiplenmek ve sermaye devletine karşı mücadeleyi büyütmekten geçiyor.

Eğitim Sen'den MEB önünde eylem

Eğitim Sen, 25 Mayıs'ta İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde "Bilimsel ve nitelikli psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetleri yönetmeliği istiyoruz" talebiyle eylem gerçekleştirdi.

KESK üyesi emekçiler Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Yönetmeliği'nde yapılan değişiklikleri kabul etmediklerini duyurdular.

Eğitim Sen İstanbul Şubeleri tarafın-

dan örgütlenen eylemde, "Bilimsel ve nitelikli psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetleri yönetmeliği istiyoruz" şiarlı ozalit açılarak, "Angarya çalışmaya hayır!", "Eğitimde dayatma istemiyoruz!" ve "Alan dışı atama istemiyoruz!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasında MEB bünyesindeki öğretmenlerin haftalık mesai saatinin 30 saat olduğu, değişikliklerle beraber rehber öğretmenlerin mesai

saatinin 40 saate çıkarılmak istendiği vurgulandı. Ayrıca yönetmeliğin adının değiştirilerek "psikolojik danışmanlık" ibaresinin kaldırıldığı ve bu şekilde alan dışı atamaların önünün açıldığı belirtildi. Eğitim Sen olarak yönetmelik değişikliği ile ilgili sürecin takipçisi olunacağı açıklandı.

Eyleme KHK direnişçileri de katılarak destek verdi.

Tutuklama ve gözaltı saldırılarına rağmen Yüksel'de direniş sürüyor

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın tutuklanmasına, polis ablukası ve saldırılarına rağmen kamu emekçilerinin Ankara Yüksel Caddesi'nde 200 günü geride bırakan direnişi devam ediyor.

Hafta boyunca yine direnişi sürdürenlere saldıran polis çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Yüksel direnişinin olduğu bölgeyi abluka altına alan polis, **25 Mayıs**'ta polis barikadı önünde açıklama yapmak isteyen direnişçiler Veli Saçılık, Mehmet Dersulu ve ÇHD üyesi Avukat Aytül Kaplan'ı gözaltına aldı.

CHP'li milletvekilleri Karanfil Sokak'ta basın açıklaması yaparken, polis sokakta bulunan kitleye saldırdı. Nazan Bozkurt ve Ulaş Enduran gözaltına alındı.

26 Mayıs'ta da barikatın önünde açıklama yapmak isteyen Veli Saçılık ile birlikte, eylemi görüntüleyen Seyri Sokak'tan Oktay İnce de engellenerek gözaltına alınırken gözaltılar akşam saatlerinde serbest bırakıldı. Akşam ise Yüksel direnişçisi Acun Karadağ polis barikadı önünde açıklama yaparken polisin tacizleri ile karşılaştı.

DELİLLER TOPLANMADAN İDDIANAME HAZIRLANDI

Gülmen ve Özakça hakkındaki "delillerin toplanmadığını" savunarak tutuklama talep eden savcılık, karardan 1 gün sonra (26 Mayıs) iddianameyi hazırladı. Savcılığın daha önce açılan kamu davası ile birleştirme talep ettiği dosya Anadolu Ajansı'na servis edildi ancak mahkemeye ulaşamadı.

Baskı ve saldırılar tırmanırken Ankara Valiliği, güneş battıktan sonra ateş yakılarak eylem yapılmasını, slogan atmayı, türkü ve marş söylemeyi yasakladı.

Ankara polisi de Gülmen ve Özakça'nın fotoğrafının tişörte bastırılmasını yasakladı.

GÜLMEN'DEN İLK MEKTUP: BİZ KAZANACAĞIZ!

Nuriye Gülmen tutuklanmasının ardından 25 Mayıs tarihli mektubunda şunları ifade etti:

"Sevgili direniş dostları, cânım Türkiye halkları,

İki gün önce yeni bir Gezi ya da Tekel yaratmaya çalışmakla suçlandık ve örgüt üyeliğinden tutuklandık. Ellerindeki soruşturma 20 günlük. 'Örgüt seninle irtibata geçti mi' gibi kıymeti kendinden menkul soruların dışında, tek sorabildiklerimiz, 'Sosyal medya hesaplarında suç unsuru olan herhangi bir şey paylaştın mı?'
Yine de tutuklandık. Hayıflanmıyoruz. Biliyoruz: Adalet o saraylarda, emir-talimatla çalışan savcıların, hakimlerin iki

dudağı arasında değil. Adalet bizim ellerimizde, adalet açlığımızdadır.

Bugün açlığın 78. günü. 78 günlük açlığımızla bu kez dört duvar arasından haykırıyoruz: 'İşimizi geri istiyoruz!'

Yüksel'in ruhunu, sizin gülüşlerinizi, göz yaşlarınızı, elimizi tutan ellerinizi, üstümüze titreyen canınızı, bize sevgiyle bakan gözlerinizi aldık, buraya getirdik. Açlığımıza katkı yapıyoruz. Betona renk, duvarlara ses yapıyoruz.

Bizi unutmayın! Açlığa ses olmayı, ekmek davamızda taraf olmayı, anıtımızın önünü çiçeklendirmeyi unutmayın! Sakın ha, Yüksel'i sahipsiz bırakmayın! Sizleri çok seviyoruz!
Ve elbette, biz kazanacağız!"

B1 VİTAMİNİ VERİLMİYOR

Ayrıca Gülmen ve Özakça "somut bir kazanım" elde edilene kadar eylemlerini sürdüreceklerini vurgularken tutuklama saldırısına ve haklarındaki karalama kam-

panyasına da tepki gösterdi. Özakça cezaevinde, B1 vitamini yerine B12 kompleks vitamini verdiklerine değinerek B1 vitamini talebini dile getirdi. Gülmen ve Özakça herhangi bir tıbbi müdahaleyi kabul etmediklerini yineledi.

KESK İPTAL ETTİ EMEKÇİLER EYLEMİ SÜRDÜRDÜ

KESK Genel Merkezi'nin kararı doğrultusunda KESK Ankara Şubeler Platformu'nun her hafta Sakarya Caddesi'nde yaptığı eylemin iptal edilmesinin ardından KHK'lar ile ihraç edilen Cemal Yıldırım ve Mahmut Konuk, **27 Mayıs**'ta Sakarya Caddesi'nde eylem yaptı.

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın tutuklanmasını da protesto ederek ellerinde çiçeklerle Sakarya Caddesi'ne giden emekçiler ve destekçileri haksız ve hukuksuz ihraçları protesto etti.

İki saatlik oturma eyleminde konuşan Mahmut Konuk, KESK Ankara Şubeler Platformu'nun eylemi iptal etme kararını eleştirdi. KESK'in mücadeleye ve direnişlere sahip çıkması gerektiğini söyledi.

Aynı gün ihraç edilen SES üyesi Aslihan Han ve ESM üyesi Ömer Kök de Sakarya Caddesi'nde Çankaya Belediyesi önünde eylem yaptı. Polisin eylemi sonlandırmaları için yaptığı dayatmayı kabul etmeyen emekçiler biber gazıyla saldırıya maruz kaldı.

Belgin Aydın ve Deniz Aydın isimindeki iki kadın ise polis bariyerleriyle kapatılan anıtın önüne giderek çiçek bırakarak oturma eylemi yaptı. Daha sonra polis saldırısına uğrayan kadınlar gözaltına alındı.

Akşam 18.00'de de Acun Karadağ, akşam açıklaması için Yüksel'deki bariyerlerin önüne geldi. Polis tehditlerine karşı yapılan basın açıklamasında tutuklama saldırısı ve polis terörü teşhir edildi.

29 Mayıs'ta 13.30 açıklaması için heykelin çevresindeki bariyerin önüne gelen Acun Karadağ ve Veli Saçılık, polisin "dağılın" dayatmalarına karşın bekleyişlerini sürdürürken saldırıya uğradı.

Direnişçiler bariyerin önünden sürülerek gözaltına alınırken "İşimizi geri istiyoruz!" sloganıyla saldırıya karşılık verdi.

Serbest bırakılan Saçılık ve Karadağ 18.00'de Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yaparak saldırıları teşhir etti. Bir kez daha eyleme saldıran polis emekçileri ve destekçileri darp ederek alandan uzaklaştırdı.

Direnişlerle Dayanışma Platformu kuruldu!

Bizler, Nuriye Gülmen ve Semih Özakça başta olmak üzere KHK'larla işten atılan kamu emekçilerinin direnişleriyle dayanışmak, OHAL üzerinden bizlere dayatılan baskı ve sindirme politikalarına karşı mücadeleyi büyütme için İstanbul yerinde "Direnişlerle Dayanışma Platformu" oluşturduk. Platformu oluşturmadan önce sendika, siyasi kurum ve demokratik kitle örgütlerine çağrıda bulunduk. Çağrıya yanıt veren kurumlar olarak 2. toplantıda somut adım atma kararı aldık.

OHAL ve KHK düzenine karşı birleşik mücadelenin örgütlenmesi ve mev-

cut direnişlerle eylemli dayanışmanın büyütülmesi için tüm siyasi kurumları, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini Platform'a katılmaya ve aşağıdaki talepler ekseninde mücadeleyi büyütme davet ediyoruz.

- Nuriye Gülmen ve Semih Özakça serbest bırakılsın!
- KHK'larla hukuksuz biçimde ihraç edilen tüm kamu emekçileri görevlerine iade edilsin!
- OHAL kaldırılınsın, tüm anti-demokratik uygulamalara son verilsin!
- Dayanışma platformu olarak;
- 2 Haziran Cuma günü Kartal'da dire-

nişlerle dayanışmak için yapılacak yürüyüşe katılarak destek vereceğiz.

3 Haziran Cumartesi günü ise Kadıköy Altıyol Boğa'da gerçekleştirilen oturma eylemine destek ziyaretinde bulunacağız.

Tüm işçi ve emekçileri, demokratik kitle örgütlerini direnen kamu emekçileri ile dayanışmayı yükseltmeye, OHAL düzenine karşı birleşik mücadeleye çağırıyoruz.

DİRENİŞLERLE DAYANIŞMA PLATFORMU

31 Mayıs 2017

İhraç saldırısına karşı mücadeleyi kazanıma dönüştürmek için;

KESK ve sendikalar ne yapmalı?

Geride bıraktığımız on aylık süreç KESK ve sendikalar adına “ne yapılmadı” gerektiğini gözler önüne serdi. Bu on aylık süreç büyük bir ‘kayıp zaman’ anlamına geliyor. Kuşkusuz kaybedilen yalnızca zaman değildir. İhraç saldırısına uğrayan ve “ben senin davana bakarım, bir de imkanım ölçüsünde para veririm” denilerek pasifize edilen binlerce emekçinin mücadeleye olan inançları zedelenmiştir. Kamu emekçilerine dönük saldırılar, direnmeyi merkezine alan bir tutumla karşılanabileceken, sendika bürokratları -ve reformist sendikal gruplar-, “tali yollarda yürüme” tercih etmiş ve bu tercihleri ile de ihraç edilen emekçileri ve bir bütün olarak sendikaları mücadelenin dışına sürmüşlerdir. KESK ve bağlı sendikalar, ilk ihraçlardan itibaren, ihraç edilen üyelerini mücadelenin özneleri olarak gören bir tutumun yerine, onları nesneleştiren bir tutum geliştirmişlerdir.

Ancak mücadele içerisinde anlam kazanabilecek olan “maddi dayanışma, yargı ve diplomasi”, sendika bürokratlarının elinde emekçileri fiili mücadeleden alıkoymanın aracına ve bir tuzağa dönüşmüştür. İşlerine geri dönme mücadelesinin dışına sürülen emekçiler, bir işe girip çalışmak, memleketine gitmek ya da mevcut olanakları çerçevesinde yaşamını sürdürmek zorunda bırakılmışlardır. Kısa sürede, fiili mücadele üzerinden şekillenmeyen içe kapalı bir dayanışma algısı ile emekçilerin maddi yaşamlarını sürdürebilecekleri bir dayanışmanın örülemeyeceği görülmüş, yargı ve diplomasiye bağlanan ümitler ise çökmüştür.

Kısacası fiili mücadele ile kazanılabileceğine inanç duymayan reformist sendikal gruplar ile KESK ve bağlı sendikaların bürokratları, toplumsal muhalefetin de çekim merkezi olabilecek güçlü bir direniş merkezi yaratma çabasından özenle kaçınmışlardır. Bunun bedeli ise ihraç

saldırısının sürgit devam etmesi, hem ihraç edilen emekçilerde hem de yeni saldırıların hedefinde bulunan kamu emekçilerinde ümitsizliğin yaygınlaşması, üye ve güven kaybı olmuştur. Tüm bu güvensizlikleri bir ölçüde gideren ve KESK'in toplum ölçüsünde itibarını koruyan da tüm zorluklara rağmen direnme gücü gösteren bir avuç kamu emekçisi olmuştur. Bugün artık gelinen noktada sendika bürokratlarının ve reformist sendikal grupların kullandıkları “maddi dayanışma, yargı, diplomasi” enstrümanlarının inandırıcılığı kalmamıştır. İki yoldan başka bir yolun olmadığı apaçık ortadadır: Ya teslimiyet ya da direniş!

KESK'in doldurmaktan özenle kaçındığı alanı bir avuç devrimci-ilerici kamu emekçisi doldurmaya çalışmıştır. Sendika bürokratlarının “bireysel eylem” deyiş “örgüt disiplinine” aykırı bularak desteklemedikleri bu direnişler, denebilir ki, bu on aylık süre içerisinde ihraç saldırısı

karşısında gösterilen en anlamlı tutum olmuştur. İstanbul'da Şubeler Platformu bünyesinde süren en kitlesel mücadele ise yine bu direnişlerin yarattığı meşruiyet ve direnişe katılan emekçilerin iradeleri üzerinden şekillenmiştir. Toplum nezdinde “KESK direniyor” algısı yaratan da bu direnişler olmuştur.

AÇLIK GREVİ: KIRILMA NOKTASI MI, SIÇRAMA NOKTASI MI?

Kamu Çalışanları Birliği'nin (KÇB), Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın açlık grevinin 62'inci gününde yaptığı açıklamada “Artık sözün bittiği bir noktaya gelinmiştir ve açlık grevleri kritik bir evreye girmiştir. Bugün, bir yandan alan ve işyeri direnişlerini güçlendirmek, öte yandan da açlık grevlerine destek vermek kendisine öncü-ilerici-sosyalist diyen tüm emekçilerin, başta da KESK ve bağlı sendikaların önünde duran bir sorumluluktur” deniliyor, KESK'e ve sendikalara açlık

grevleriyle dayanışma eylemleri örgütlenmesinin yanı sıra, vakit kaybetmeden KESK bütünlüğünde metropol iller başta olmak üzere yaygın direnişler örgütlenmesi çağrısı yapılıyordu. Açıklamanın sonunda ise “Açlık grevleri karşısında, KESK ve bağlı sendikaların, devrimci ve ilerici kamu emekçilerinin insani-viddani sorumluluklarının yanı sıra sendikal-siyasal sorumlulukları da vardır. İnaniyoruz ki, açlık grevlerinin en temel amaçlarından biri kırımlara karşı mücadelenin yeni alanlara yayılması ve büyütülmesi için uyarıcı olmaktadır. KESK ve bağlı sendikalarca yaygın direnişlerin örgütlenmesi ve açlık grevlerine sahip çıkılmasıyla, açlık grevlerinin de amacına ulaşmış olacağına inaniyoruz. Bu bakışla KESK ve bağlı sendikaları, ilerici-devrimci kamu emekçilerini, açlık grevinde geri dönülmez bir aşamaya gelinmeden harekete geçmeye ve göreve çağırıyoruz” denilmektedir.

KÇB'nin yaptığı çağrıdan birkaç gün sonra KESK ve Eğitim Sen açlık grevlerine ilişkin birer açıklama yaptılar. Nuriye ve Semih başta olmak üzere hukuksuzca ihraç edilen kamu emekçilerinin görevlerine iade edilmeleri talebiyle çeşitli destek eylemleri gerçekleştirildi. Fakat bir kez daha KESK ve bağlı sendikalar, sendikal-siyasal sorumluluklarının üzerinden atladılar ya da daha doğru bir ifade ile bu sorumluluklarını açlık grevlerine destek eylemlerine indirgediler.

Konuyu KESK açısından değerlendirmeden önce açlık grevine ilişkin bir noktaya kısaca değinmekte fayda var. Bilindiği gibi KÇB açıklamasında “açlık grevi tarzında gelişen mücadelenin doğrulu-

ğü-yanlılığı tartışmasına" düşülmemesi çağrısı yapılmakta, "eylem biçiminin isabetli olup olmaması değil, eylemin taleplerinin haklılığı ve meşruluğu esas alınmalıdır" denilmektedir. Her ne kadar, kamuoyu önünde yaygın bir tartışmaya konu edilmemiş olsa da, "siz açlık grevini bırakın, biz nöbeti devralalım" türünden belli samimiyet ifade eden insani çağrılarının yanı sıra, kimi çevrelerce çeşitli platformlarda açlık grevlerinin doğruluğu-yanlılığı üzerine tartışmalar yürütülmüş, sosyal medya üzerinden "açlık grevinin bitirilmesi" çağrıları yapanlar da olmuştur. KÇB olarak hiçbir eylem biçimini baştan reddeden bir tutum içinde olmadığımız gibi, mutlaklaştırıcı bir tutum içerisinde de değiliz. Bir eylem biçiminin isabetli olup olmadığı içerisinde geliştiği toplumsal koşullar tarafından belirleneceği gibi, isabetli olmaması da onun meşruluğuna ve haklılığına asla gölge düşürmez. Vurgulamak isteriz ki, isabetli olsun veya olmasın, Nuriye ve Semih'i açlık grevine başvurmaya yönelten de, "bireysel" direnişler diye ifade edilen emekçi direnişlerine alan açan da, bizzat KESK ve bağlı sendikaların kitlesel kıyımlara karşı tutarlı ve kesintisiz bir fiili mücadele örmemesi olmuştur.

Fakat burada mesele bizatihi açlık grevinin kendisi değildir. Şurası açık ki, açlık grevi, kendisinden beklenebilecek toplumsal etkiyi fazlasıyla yaratmıştır. Öyle ki, AKP iktidarının en üst perdeden cephe alması, zıvanadan çıkmış saldırgan açıklamalar yapması ve tutuklama terörü ile açlık grevindeki emekçileri yalıtma çabasına girişmesi, tam da bu toplumsal etkinin iktidar cephesinde yarattığı sarsıntıyı yankılamaktadır. Bu durum kamuda yaşanan kitlesel ihraçların AKP iktidarının yumuşak karnı olduğunu da gözler önüne sermiştir. Şu anlamda ki, açlık grevi, toplumun önemli bir bölümünün kamuda yaşanan ihraçların hukuksuzluğuna inandığını gözler önüne sermiş, taleplerin geniş bir kesim tarafından meşru ve haklı görülmesi nedeniyle toplum nezdinde AKP'nin "terör" edebiyatının inandırıcılığı da darbe almıştır. İhraçlara karşı mücadele, kamu emekçileri başta olmak üzere tüm işçi ve emekçiler nezdinde büyük bir meşruiyet kazanmıştır.

Eğer açlık grevi, toplumsal etki bakımından kendisinden bekleneni fazlasıyla yerine getirmişse, bu aşamada artık belirleyici olan, bu etkinin bir sıçramaya ve kitlesel bir mücadeleye evriltip evriltilemeyeceğidir. Eğer bir sıçramaya evriltilemez ve AKP iktidarı açlık grevini toplumdaki yalıtıma başarırsa, Nuriye ve Semih'in yaşamları büyük bir tehlikeye girmekle kalmayacak, yenilgi atmosferi oluşacak, mücadeleye duyulan güven zedelenecek, mevcut direnişler baskılanacak ve önü alınamaz yeni ihraç-gözetli-tutuklama dalgaları gelecek. Bugünkü tablonun bir sıçrama noktasına mı, yoksa bir kırılma noktasına mı dönüşeceği ise büyük oranda KESK ve bağlı sendikaların

süreci nasıl değerlendireceğine bağlıdır.

Peki KESK ve sendikalar ne yapmalı? Aslında KÇB olarak ihraç saldırısının gündeme geldiği günden bugüne bu saldırılara yerel ve yaygın direnişlerle yanıt verilmesi gerektiğini, merkezi eylemselliklerin ise bu direnişlerin gelişimi ve yaratacağı toplumsal etki üzerinden geliştirilmesi gerektiğini dile getiriyor, her platformda bu çağrımızı yineliyoruz. Açlık grevinin yarattığı etki üzerinden bugün koşullar bir kez daha buna uygundur. Emekçiler tarafından benzer öneriler İhraç Kurultayı'nda da önerilmiş, BES ve Eğitim Sen genel kurullarında da benzer kararlar alınmıştır. KESK ve bağlı sendikalar, başından beri sürdürülen ertelemecilikten sıyrılarak ve "hele bir açlık grevi bitsin" demeden "hemen şimdi" kesintisiz direnişleri eksen alan bir mücadele programı hayata geçirmelidirler. Eğer açlık grevi sonrası beklenirse bunun Nuriye ve Semih'in yaşamları, mücadelenin seyri ve KESK açısından ağır sonuçlara yol açabileceği görülmelidir. Ne yapılması gerektiğine ilişkin somut önerilerimizi bir kez daha sıralayarak değerlendirmemize son verirken, tüm ilerici-öncü kamu emekçilerini mücadelenin büyütülmesi için harekete geçmeye çağırıyoruz. Somut bazı önerilerimiz şunlar:

1- İstanbul şubelerinin ihraç edilen tüm üyeleri ve yakın illerdeki ihraç edilen üyeler İstanbul'da Şubeler Platformu bünyesinde sürdürülen direnişlere katılmaya çağırılmalıdır.

2- Ankara, İzmir gibi metropol iller başta olmak üzere çok sayıda ilde direniş alanları açılmalı, bu illerdeki tüm ihraç edilen KESK üyeleri bu direnişlere katılmaya çağırılmalı, belirlenen iller dışında kalan diğer illerdeki ihraç edilen KESK üyeleri de bir program dahilinde dönüşümlü olarak bu direnişlere katılmalıdır.

3- KESK'in ve sendikaların merkez yönetimleri ile sendikaların şube yönetimleri düzenli olarak direniş alanlarında bulunmalıdır. Direnişlerin gelişimi ve koşullara bağlı olarak merkezi eylemsellikler geliştirilmelidir.

4- Direnişlere katılan ve mücadelenin yükünü omuzlayan üyelerin maddi yaşamlarını sürdürebilmeleri için sendikaların tüm olanakları bu mücadelenin ihtiyaçları çerçevesinde değerlendirilmeli, direnişteki emekçilerle dayanışma amacıyla kamu emekçilerinden her ay düzenli dayanışma toplanmalı, gerek maddi ve gerekse de eylemli dayanışmanın toplumsallaştırılması için tüm demokratik kurumlarla birlikte dayanışma platformları oluşturulmalıdır.

5- Direnişlere eşgüdümü olarak kesintisiz bir işyeri çalışması yürütülmeli, işyeri eylemleri ve direniş alanlarına kitlesel ziyaretler örgütlenmeli, işyeri çalışmasının bir parçası olarak mücadelenin ihtiyaçları çerçevesinde düzenli yayın çıkartılmalıdır.

KAMU ÇALIŞANLARI BİRLİĞİ

31 Mayıs 2017

İstanbul'da direniş sürüyor: "OHAL kaldırılсын, KHK'lar iptal edilsin"

OHAL KHK'ları ile ihraç edilen ve "işimize geri döneceğiz" diyerek İstanbul'da direnişe geçen Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi kamu emekçileri Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda ve Kadıköy Altyol'da eylemlerini sürdürüyor.

Direnişlerinde 15 haftayı geride bırakan kamu emekçileri 23 Mayıs'ta direniş alanlarında temel gündem olarak Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın tutuklanmasını işledi. Hem Bakırköy'de hem de Kadıköy'de emekçiler "Nuriye, Semih yalnız değildir!", "Gözettiler, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarını haykırdı.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Bakırköy'deki direnişçileri yalnız bırakmazken Ekrem Ataer ve halk korusu, şair İbrahim Karaca ve Mehmet Karabudak da şarkı ve şiirleriyle emekçilere destek oldu.

Kadıköy'deki direnişçileri de BDSP ve TKH ziyaret etti.

29 Mayıs'ta Bakırköy ve Kadıköy'deki direniş alanlarında haksız hukuksuz ihraçları, Gülmen ve Özakça'nın tutuklanmalarını teşhir ederek mücadelelerini kazanana kadar sürdüreceklerini vurguladılar.

23 Mayıs'ta Gülmen ve Özakça için Kadıköy'de yapılan eylemde gözetli alına ve bir hafta gözetli tutulduktan sonra serbest bırakılan eğitim emekçisi Fatma Yıldırım da Bakırköy'deki direniş alanında yerini

aldı. İşkenceyle gözetli alınıklarını ve gözetli açlık grevi yaptıklarını vurgulayan Yıldırım, Nuriye ve Semih'in bir an önce serbest kalması gerektiğini belirterek, "işimize geri döneceğiz" dedi.

31 Mayıs'ta da direniş alanlarında eylemlerini devam ettiren kamu emekçileri "OHAL kaldırılсын, KHK'lar iptal edilsin" dedi.

OKUMA EYLEMLERİ DEVAM ETTİ

Eğitim emekçisi Hüseyin Demir'in Sancaktepe'deki Hisar Yapı İlkokulu önünde öğrencileriyle birlikte yaptığı okuma eylemi baskı ve tehditlere rağmen devam etti. İlçe Milli Eğitim Müdürü'nün velileri okulda toplanarak tehdit savurmasına karşın okuma etkinliği 30 Mayıs'ta devam etti. Okul önündeki parkta "Öğrencilerimi geri istiyorum" pankartı açılarak kitap okuma eylemi gerçekleştirildi.

Ardından ise Eğitim Sen İstanbul 2 No'lu Şube ve KESK İstanbul Şubeler Platformu adına okul önünde yapılan basın açıklaması ile ihraç saldırısı teşhir edildi.

Vasfi Rıza Zobu İlkokulu'ndayken ihraç edilen Mehmet Sarı da 30 Mayıs'ta Maltepe Meydanı'nda sokak okulunu sürdürürken öğrencilerine karne dağıttı. Yoğun desteğin olduğu etkinlikte karne dağıtımının ardından balonlar uçuruldu. Veliler ise Sarı'ya teşekkür ederek plaket hediye ettiler.

Kıdem hakkımıza sahip çıkmak için avuçlarımızı sıkalım ve yukarı kaldıralım!

Kıdem tazminatı hakkının fona devredilmesi için hükümet son işlemleri tamamlamaya hazırlanıyor. Bir raftan inip bir rafa kaldırılan kıdem hakkı konusu referandum sonrası ilk gündem ilan edildi. Sermaye sınıfı daha karar çıkmadan, oluşacak fonu nasıl talan edeceklerine dair planlarını ağızlarının suyu aka aka yapmaya başladı.

Türkiye işçi sınıfının önemli bir kazanımı olan kıdem tazminatı hakkını da sermaye avuçlarımızın içinden almaya çalışıyor. Söz konusu düzenleme 29 Mayıs Pazartesi günü Bakanlar Kurulu'nda görüşüldü. Yapılan açıklamaya bakılırsa bir süre sonra iyi ambalajlanmış bir şekilde fon uygulaması meclisten geçirilecek.

Kıdem tazminatının fona devredilmesi uygulamasının işçi haklarından götüreceklerinin üzeri yalanlarla öyle bir örtülüyor ki, emekçiler içerisinde yeni bir hak kazanılacağı düşüncesi bile oluşabiliyor. İşçilerin bir kısmı "ne kadar çalışmış olursa olsun nerede çalışırsa çalışsın artık

kıdem tazminatının devlet güvencesinde" olacağını düşünüyor. Yerleştirilen bu düşüncenin sermaye dilindeki meali ise şudur: "Bundan böyle iş güvencesi diye bir şey yok, bana da işten attığımda ödediğim maddi bir külfet yok. Kuralsız ve esnek çalışma artık normalleşmiş çalışma düzeni olacak."

GÜVENCESİZLİĞİN ÖNÜNÜ KESEN SET KALMAYACAK!

Çalışma yaşamındaki koşullar nasıl ki kadın işçiler için çifte sömürü anlamına geliyorsa, hak gasplarının sonuçları da emekçi kadınlar açısından katmerli yaşanıyor. Güvencesiz, esnek, kuralsız, kayıt dışı çalışma en çok emekçi kadınları vuruyor. Her yeni saldırı önce kadın işçileri hedef alıyor. Kıdem tazminatının fona devredilmesi ile iş güvencesinin ortadan kalkması ve esnek çalışma biçimlerinin yasal isimler altında normalleştirilmesinin bedelini de kadın işçiler olarak en çok bizler yaşayacağız.

Evlilikten sonra bir yıl içerisinde işten ayrıldığımızda, zorunlu ikamet değişikliği yapmamız gerektiğinde ve en çok yaşanan haliyle keyfi olarak işten çıkartıldığımızda alabileceğimiz kıdem tazminatını, kıdem tazminatı fona devredildiğinde alamayacağız. Daha da kötüsü, göstermelik olan iş güvencemiz tamamen ortadan kaldırılacak.

ÖRGÜTLENELİM, GÜCÜMÜZÜ BÜYÜTELİM, SESİMİZİ YÜKSELTELİM!

Kıdem hakkının elimizden alınması riski son raddesinde; ya avuçlarımızı sıkıp hakkımızı ellerimizden almalarına izin vermeyeceğiz ya da etrafımızı kuşatan kölelik koşulları daha da ağırlaşacak.

Bilincimizi yalanları ile kemirmelerine izin vermeyelim!

Hak gasplarına karşı örgütlenelim! Fabrikalardan yükselen sesimiz sokaklara aksın!

İŞÇİ-EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

İEKK'dan etkinlikler

28 Mayıs'ta Ümraniye İşçi-Emekçi Kadın Komisyonu (İEKK) gerçekleştirdiği kahvaltı etkinliğinde işçi ve emekçi kadınlarla gündemdeki gelişmeleri konuşurken Küçükçekmece EKK'nın çağrısıyla emekçi kadınlar piknikte buluştu.

ÜMRANIYE

Ümraniye İEKK düzenlediği kahvaltının ardından etkinlik KHK'larla ihraç edilen ve direnen kamu emekçilerinin sorunları üzerine sohbetle başladı. OHAL ve ardından çıkarılan KHK'ların işçi-emekçilerin haklarına topyekûn bir saldırı olduğu anlatıldı. Saldırı ve bunun karşısında yapılan direnişlerin güçlendirilmesi gerektiğine dikkat çekildi.

KHK ile ihraç edilen kamu emekçisi direniş süreçlerini ve ihraç saldırılarının anlamını anlattı. Saldırıya karşı hep birlikte mücadele edilmesi gerektiğine dikkat çekti. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın serbest bırakılması mücadelesine ses vermek gerektiğine dikkat çekti.

İhraç ve direnişlerin ardından dinsel gerici ve kıdem tazminatı hakkının gaspına dair konuşmalar yapıldı. Kiralık işçi büroları, taşeron çalışma sistemi, işsizlik sorunu gibi pek çok sorunun olduğu aktarıldı. OHAL bahanesiyle yasaklanan grevlerin ve buna karşı fiili-meşru direnişin önemine dikkat çekildi. İşçi-emekçi kadınların mücadelede ve örgütlenmede en ön safta yer almaları gerektiği anlatılırken yaz dönemi ile ilgili planlamalar yapıldı.

KÜÇÜKÇEKMECE

Küçükçekmece EKK ise emekçi kadınlarla piknik ve forum gerçekleştirdi. Aynı zamanda çocuklarla da uçurtma atölyesi yapıldı.

Hep birlikte yapılan kahvaltının ardından emekçi kadınlar gündemlerini tartıştılar. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın tutuklanmasının ardından yaşanan gelişmeler konuşuldu. Nuriye, Semih ve KHK'lara karşı direnen kamu emekçileriyle dayanışmak için kamu emekçilerinin Bakırköy'de sürdürdükleri direnişe destek vermenin önemi üzerinde duruldu. Direnişlerle dayanışma için planlamalar yapıldı.

Forumun diğer temel gündemi ise kıdem tazminatının fona devredilmesi saldırısıydı. Fon uygulamasının içeriği üzerine yapılan tartışmaların ardından kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesine karşı yapılabilecekler üzerinde duruldu.

Midyat'ta kadın işçinin hak arama mücadelesi!

Mardin Midyat'ta bulunan Hemera Tekstil'de 2 yıldan fazla süredir çalışırken işten çıkarılan iki çocuk annesi kadın işçi, verilmeyen haklarını istediği için patronun çeşitli hakaret ve tehditlerine maruz kalmıştı. Kadın işçi, hakları için mahkemeye başvurmuş, Hemera Tekstil patronu da hakaret ve tehditlerde bulunarak kadın işçiyi şikâyetinden vazgeçirmeye çalışmıştı.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) üyesi kadın işçinin alacakları için açtığı davanın ilk duruşma-

sı 24 Mayıs'ta gerçekleştirildi. Hemera Tekstil sahibi duruşmaya katılmazken, 23 Haziran'a yeni duruşma günü verildi. DEV TEKSTİL de destek amacıyla davaya katıldı. Kadın işçi, "Bu dava yıllarca da sürse peşini bırakmayacağım" dedi.

DEV TEKSTİL Sendikası Çukurova Temsilciliği ise yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Midyat'ta yaşanan bu durum ne yazık ki her yerde kadın işçilerin karşılaştığı sorunların bir örneği. Bu sömürü düzeninde hem kadın hem işçi olmak çifte ezilmişlik demektir. Toplumdaki

gerici, ataerkil algı nedeniyle de patronlar kadın işçileri daha kolay baskı altına alabileceklerini, yıldırabileceklerini sanıyorlar. Oysa kadın işçiler örgütlendikçe ve bilinçlendikçe böylesi sorunlara boyun eğmeyecek, haklarını aramaya devam edecektir.

Biz DEV TEKSTİL olarak Midyat'taki sendikamıza üye kadın işçi arkadaşımızın yanındayız, davasının takipçisi olacağız. Aynı zamanda kadın işçilerin yaşadıkları sorunları gündemde tutmaya devam edeceğiz."

Fabrikada cinsel saldırı ve ardından yaşananlar...

Kadın işçilerin sesi nasıl daha güçlü çıkacak?

Gemlik Yazaki'de bir formenin, bir kadın işçiye tecavüz girişiminden sonra fabrikada yaşananlar kadın işçilerin üretimde karşı karşıya kaldıkları açmazları bir kez daha acı bir şekilde gösterdi.

Tecavüz girişimi Yazaki'nin Sakarya Kuzuluk fabrikasında yaşandı. Gemlik'ten geçici süre ile buraya giden bir kadın işçi bu iğrenç olayla karşılaştı. Kuzuluk'ta yönetim tarafından bu olayın üstü kapatılmak istendi. "Biz Mehmet ile konuştuk, bir daha seni rahatsız etmeyecek!" denilerek kadın işçiden bu olaydan kimseye bahsetmemesi istendi ve kadın işçi Gemlik fabrikasına gönderildi. Burada mesai sırasında ağlama krizi geçiren kadın işçinin işyeri doktoruna yaşadıklarını anlatması ve bazı duyarlı beyaz yaka çalışanların olayın üstüne gitmesi ile bu iğrenç saldırı fabrikada duyuldu.

OLAYIN SORUMLUSU YAZAKİ YÖNETİMİ

Yazaki yönetimi öncelikle bu tecavüz girişimini saklamaya çalışmıştı. Bu ilk değildi. Bu kişi daha önce de fabrikada kadın işçileri fiziki ve sözlü olarak taciz etmişti. Bundan şikayetçi olan bir kadın işçi de işten atılmıştı. Bu tutumuyla Yazaki yönetimi bu iğrenç saldırının doğrudan sorumlusu ve ortağıdır. Sadece formen değil, yönetim de yaşananların hesabını vermelidir. Gerek bu

son olayı yaşayan kadın işçinin, gerekse daha önce defalarca tacize maruz kalan kadın işçilerin yaşadığı psikolojik baskı-

Bu olay gösterdi ki, ne yaşarsak yaşayalım, nasıl bir haksızlığa uğrarsak uğrayalım ancak bunu paylaşarak ve cesaretle üstüne giderek aşabiliriz. Biz işçiler birlik olduğumuz sürece güçlüyüz, bunu unutmayalım.

nın sorumlusu başta Yazaki yönetimidir. Zira Yazaki yönetimi tacizciyi korumuştur.

Peki ne oldu da koruma altındaki bu formen işten atıldı. Fabrika genel müdürü Metin Türk olayların ardından yaptığı bir konuşmada şunları söylemişti: "Benim referansıyla çalışan biri olsa bile terbiyesizlik yaparsa işten atılır. Biz de gereğini yaptık." Fakat bu ilk "terbiyesizlik" değildi. Daha önce defalarca yapılmıştı. Bu sefer ne olmuştu da işten atıldı. Birincisi bu olay bir şekilde yerel basına yansıdı. İkincisi Metal İşçileri Birliği (MİB) bu iğrenç saldırıyı çeşitli yönleriyle ele aldı. Konunun kapanmasına, soğumasına izin vermedi. Sadece formeni değil, bu saldırının diğer

sorumlusu yönetimi de hedef aldı. Fabrikada örgütlü bir hale gelemeyen işçi tepkisi kendisini burada gösterdi. Üçüncüsü fabrikada özellikle kadın işçilerin büyük bir tepkisi vardı. Bu kendini pratikte veya eylem olarak gösteremiyordu ama bu rahatsızlık bir şekilde kendini hissettiriyordu.

KADIN İŞÇİLER TEPKİLİ FAKAT ÖRGÜTSÜZ

Kadın işçilerde iki çekince vardı. Birincisi bu adamın korunuyor olmasından kaynaklı verilecek tepkilerin işsiz kalmakla sonuçlanması korkusu. Çünkü daha önceki örneklerde böyle olmuştu. Bunu dile getiren kadın işçi işten atılmıştı. İşçiler bir şeyler yapmak, tepki göstermek istiyordu, bu formenin işten atılması gerektiğini düşünüyordu ama bu nasıl yapılacaktı? "Öne çıkmadan", "göze batmadan" bu nasıl yapılabilir? Burada örgütsüz olmak asıl sorun alanı. Başta kadın işçiler olmak üzere, işçilerin sorunlarına çözüm arayabileceği, diğer bölümler ve vardiyalarla iletişim sağlaya-

bilecekleri bir örgütlülükleri yok. Bu da işçilerin elini, kolunu bağlayan bir prangaya dönüşüyor.

İkinci kaygı ise, kadın işçilerin eşlerinin bu olayı duymasından duydukları kaygıydı. Çünkü bundan kaynaklı eşleri işten ayrılmalarını istiyorlardı. Kadın işçilerin ailelerinin verdiği böylesi tepkiler de kadın işçiler üzerinde büyük bir baskıya yol açıyor. Aynı zamanlarda MİB'in Facebook sayfası üzerinden başka bir fabrikada yaşanan taciz olayının dile getirilmesi, yine benzer şekilde bir etkiye yol açmıştı. Kadın işçiler ile eşleri arasında tartışmalar yaşanmıştı.

KADINLAR NEDEN SESSİZ

Bu formenin tacizleriyle bugüne kadar birçok kadın işçi karşı karşıya kaldı. Fakat bunu kendine sakladı, gerek diğer işçilerle, gerekse de yöneticilerle paylaşmadı. Görülmesinden, duyulmasından kaygı ve utanç duydu. "Ahlaki değerler", iş arkadaşlarının, sosyal çevresinin, ailesinin bu konuda ne düşünecekleri ve suçlanma kaygısı, işinden olma korkusu, eşlerle, ailelerle yaşanacaklar tacizi dile getirmemenin, üstüne gitmemenin nedenleri arasında. Bundan kaynaklı işyerlerinde taciz sistematik bir duruma dönüşüyor.

GÜCÜMÜZ BİRLİĞİMİZDE

Bu olay gösterdi ki, ne yaşarsak yaşayalım, nasıl bir haksızlığa uğrarsak uğrayalım ancak bunu paylaşarak ve cesaretle üstüne giderek aşabiliriz. Biz işçiler birlik olduğumuz sürece güçlüyüz, bunu unutmayalım.

Cinsel istismara ceza indiriminde ibretlik gerekçe!

Kadınlara ve çocuklara yönelik cinsel istismar vakaları gün geçtikçe artıyor. Cinsel istismarı gerçekleştirenler ise, yargı yoluyla korunmaya devam ediyor. "İyi hal indirimleri" ise, cinsel istismar suçunu hafifleten en temel uygulama durumunda. Takım elbise giymek, iyi iş sahibi olmak, kadının tayt giymesi, başka erkeklerle telefon görüşmeleri yapması vb. gerekçelerle mahkemeler şiddet uygulayan erkekler için iyi hal in-

dirimi kararları veriyorlar. Kuşkusuz ki, bu sonuçlar bırakalım caydırıcılığı, ödül gibi teşvik niteliği taşıyor.

Geçtiğimiz aylarda Ankara'da bir kadına yönelik cinsel saldırı sonrasında mahkemenin verdiği ceza ve ardından verdiği indirim ise tam anlamıyla ibretlik. Cinsel saldırıda bulunan şahısa, nitelikli cinsel saldırı, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma ve "yağma" suçlarından ceza veriliyor. Ancak sanığın cezası,

saldırıya uğrayan kadından gaspettiği yüzüğün değerinin 20 TL olması, "malın değerinin az olması" gerekçesiyle, üçte bir oranında indirime uğruyor.

Bu örneğin kendisi ise, mahkemelelerin bugün için gerçek niteliğini tümüyle açığa vuruyor. Cinsel istismarı gerçekleştirenleri aklamak, kadınlar üzerindeki şiddeti ağırlaştırmak için her türlü gerekçe mahkemeler eliyle kullanıyor.

“Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu” taslak raporu açıklandı

AKP’den “kandırıldık” demagojisine devam!

15 Temmuz’un ardından göstermelik olarak kurulan “Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu”nun hazırladığı rapor geçtiğimiz günlerde yayınlandı. Komisyon raporunun içeriğine bakmadan önce komisyonun nasıl kurulduğu ve nasıl işlediğine bakmak, raporun içeriğine dair bir fikir verecektir.

Genellikle kamuoyunun gündemine gelen olaylarla ilgili muhalefet partileri tarafından önerilen “araştırma komisyonları” AKP iktidarı tarafından reddedilmektedir. Ancak düne kadar kol kola yürüdüğü cemaati “terör örgütü” ilan eden AKP iktidarı için Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu kendisini kamuoyu önünde aklama ve mağdur gösterme araçlarından birisine dönüştürülmüştür. Komisyonun işleyişi ve bileşenleri ise bu amaç doğrultusunda oluşturulmuştur.

Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu tamamen AKP’nin keyfi tutumları ile işletilmiştir. AKP’nin kendi komisyon üyelerini geç bildirmesi sebebi ile komisyon ancak darbe girişiminden 75 gün sonra, 4 Ekim 2016’da kurulmuştur. Dokuz AKP’li üye, dört CHP’li üye, birer HDP’li ve MHP’li üyeden oluşan komisyonun başına ise geçmişte cemaatle iliş-

kisi olduğu öne sürülen Reşat Petek getirilmiştir. Muhalefet partilerinin üyelerinin önerdiği uzmanların hiçbirisi kabul edilmemiş, tüm uzmanlar Reşat Petek tarafından seçilmiştir. Aynı şekilde muhalefet partilerinin üyelerinin önerileri ya kabul edilmemiş ya da gereği yerine getirilmemiştir.

Komisyon çalışmaları 4 Ocak 2017 tarihinde Tayyip Erdoğan’ın AKP’li üyelere yönelik “Darbe araştırma komisyonu çalışmalarını sonlandırmalıdır” talimatı ile sonlandırılmıştır. Komisyonun hazırladığı taslak rapor ise ancak 26 Mayıs’ta, çalışmaların sonlandırılmasından beş ay sonra yayınlanabilmiştir. CHP’li ve HDP’li komisyon üyeleri raporun yazım sürecinin komisyon üyelerinden gizlendiğini, AKP’li üyeler dışındaki üyelerin taslak raporu ancak basın toplantısında gördüğünü ifade etmektedirler.

Taslak raporun içeriğine bakıldığında ise raporun asıl amacının AKP-cemaat ilişkisi ve ortaklığının üzerinin örtülerek AKP’yi aklamak olduğu görülmektedir. 15 Temmuz darbe girişiminin ardından kendisini “mağdur” ve “kandırılmış” ilan eden AKP iktidarı komisyon raporu aracılığıyla da aynı propagandayı yapmaktadı-

dır. Örneğin taslak raporda cemaatin “50 yıllık” geçmişi ön plana çıkarılmakta, cemaat AKP’den bağımsız bir oluşum olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Böylece AKP’nin iktidarı ve devlet kurumlarını ele geçirmek için cemaatle kurduğu kirli ilişkilerin üzeri örtülmektedir.

15 Temmuz darbe girişimi düne kadar kol kola yürüyen AKP-cemaat ikilisinin çıkar çatışmaları yaşandığında neler olabileceğini göstermiş, adeta düzen siyasetinin nasıl yürüdüğünü gözler önüne sermiştir. Darbe girişiminin ardından büyük bir sarsıntı yaşayan AKP iktidarı yaşadığı krizi aşabilmek için her türlü yolu denemiştir. AKP, darbe girişiminin ardından ilan edilen ve üst üste uzatılarak hâlâ sürmesi sağlanan OHAL koşulları altında iktidarını koruyabilmektedir. Ülke baskı, zorbalık ve keyfiliğin adı olan KHK’larla yönetilmektedir. Bir yandan da tam bir ikiyüzlülükle AKP iktidarı darbe girişiminin ardından cemaatle olan ilişkileri için söylenen “kandırıldık” edebiyatına devam etmektedir. Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu’nun hazırladığı taslak rapor da bu mizansenin parçalarından yalnızca bir tanesidir.

Erdoğan’ın Haziran Direnişi korkusu bitmiyor

Faşist tek adam rejimine doğru adım adım ilerleyen AKP iktidarının şefi Erdoğan, 28 Mayıs günü Ensar Vakfı’nın Haliç Kongre Merkezi’nde düzenlediği 38. Genel Kurulu’nda konuştu.

Toplu tecavüz ile gündeme gelen, Erdoğan ve sermayesi ile bağı ortada olan Ensar Vakfı, tecavüzün ortaya çıkmasından sonra da dinci-gerici partinin bakanları, milletvekilleri tarafından toplu halde korunmuştu. Bu açıdan vakfın genel kurulunda söz alması tesadüf olmayan Erdoğan, 15 Temmuz darbe girişimi ve hileli referandum sonucunun ardından çözülemeyen siyasal krize ilişkin açıklamalarına devam etti.

Referandum sonrasındaki politik yenilginin ağırlığını hâlâ üzerinden atamadığı görülen Erdoğan, bu siyasal yenilgiyi, kültürel ve sosyal dayanaklarını sağlamlaştırarak aşmaya dönük şu vurguyu yaptı: “Biliyorsunuz siyasi olarak iktidar olmak başka bir şeydir. Sosyal ve kültürel iktidar ise başka bir şeydir. Biz 14 yıldır kesintisiz siyasi iktidardır. Ama hâlâ sosyal ve kültürel iktidarımız konusunda sıkıntılarımız var.”

Çocuk istismarıyla gündem olan vakfın genel kurulunda gençliğe seslenen Erdoğan, her vesileyle dile getirdiği Haziran Direnişi korkusuna bu açıklamasında da yer verdi. Haziran Direnişi korkusunun yanı sıra “dindar ve kindar gençlik” özelemlerini hayata geçirdiğini ifade eden Erdoğan, “vatan, millet, bayrak, ezan sevgisi” üzerinden demagojilerini sürdürdü.

Konuşmanın devamında Türk milliyetçiliğinin sembollerinden birisi olan Kızıl Elma imgesi üzerinden 2053 hedefine dair bir vurgu yaptı. Resmi tarihin ayırıştırıcı ve kafatasçı ideolojisinin bir görüntüsü olan Kızıl Elma, yer yer “Türk devletlerinin birliktelikleri” için kullanılmış, yer yer ise “dünya hakimiyeti” ideallerini resmetmiştir. Aynı zamanda, komünizmin enternasyonal ve sınırsız dünya ideolojisine karşı bir silah olarak da öne sürülen bu özlemi dile getiren Erdoğan bunu, gençliğin dinamizminin göstergesi olan Haziran Direnişi ile kıyasladı.

HDP Milletvekili Besime Konca tutuklandı

HDP’li milletvekillerine yönelik tutuklama saldırısı devam ediyor. HDP Siirt Milletvekili Besime Konca da 29 Mayıs’ta Batman’da gözaltına alınarak tutuklandı.

Konca, Batman Savcılığı tarafından açılan soruşturma kapsamında 3 Mayıs’ta çıkarıldığı Batman 2. Ağır Ceza

Mahkemesi tarafından tahliye edilmişti.

Konca’nın “örgüt üyesi olmak” suçlamasından beraat etmesinin ardından zaman kaybetmeyen Batman Savcılığı, tahliye kararına itiraz etti.

Batman 3. Ağır Ceza Mahkemesi de itirazın ardından “örgüt propagandası

yapmak” gerekçesiyle Konca hakkında yakalama kararı çıkarmıştı.

29 Mayıs’ta Batman’a giden Konca, havaalanında gözaltına alınarak adliyeye götürüldü. Tutuklama kararı yüzüne okunan Konca hapisaneye götürüldü.

OHAL, eski ortak "FETÖ"ye karşı değil, ilerici-devrimci muhalefete karşı sürdürülüyor

OHAL'in, gün geçtikçe şaibeli görünüşü daha net açığa çıkan "darbe" girişimi sonrasında, 20 Temmuz 2016'da "FETÖ"ye karşı başlatıldığı söylenmişti. Erdoğan'ın açıklamalarından süreceği anlaşılan OHAL için hâlâ aynı bahaneyi ortaya atıyorlar. Bahane diyoruz, çünkü, OHAL süresince "FETÖ" davasında açığa alınanlar, tutuklananlar da oldu. Ancak açığa alınan kamu emekçilerinin ezici bir çoğunluğu devrimci, ilerici emekçilerden oluşuyor. "FETÖ" bahanesiyle tutuklananlar içerisinde azımsanmayacak sayıda ilerici gazeteci de bulunuyor. Ahmet Şık bunların en bilineni.

"FETÖ" heyulasının sadece bir bahane olduğunu oldukça net gösteren bir diğer gelişme ise "FETÖ" davasından tutuklu yargılananların serbest bırakılmasıdır. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın damadı Ömer Faruk Kavurmacı yaklaşık bir ay önce, "uyku apnesi" ve "epilepsi" rahatsızlıkları gerekçe gösterilerek tahliye edildi. İnsan Hakları Derneği'nin (İHD) verilerine göre Adli Tıp Kurumu'ndan (ATK) raporlu 36 "epilepsi" hastası bırakılmazken, Kavurmacı'nın, devamsızlık sorunu olan öğrenciler için bile esas alınmayan "özel hastane" raporuyla serbest bırakılması, "FETÖ" heyulasının sadece bir OHAL bahanesi olduğunu gösterdi.

Son olarak, Ali İsmail Korkmaz'ın katledilmesinde son tekmeyi atan polis Mevlüt Saldoğan'ın avukatı Mutlu Karayılan "varis" ameliyatı olacağı için serbest bırakıldı. Hem de 6 yıl 3 ay hapis cezası aldığı karar mahkemesinden 2 gün önce...

HASTA TUTSAKLARIN TEDAVİLERİ BİLE ENGELLENİYOR

"FETÖ" davasından tutuklananlar serbest bırakılırken, hasta tutsakların serbest bırakılmaları bir yana tedavileri dahi engelleniyor.

Muğla E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde tutulan HDP Milas İlçe Eşbaşkanı Kamuran Doğan'a, şeker hastası olmasına rağmen ilaçları verilmiyor. Ergin Aktaş Menemen R Tipi Hapishanesi'nde tek kişilik hücrede tutuluyor. Ergin Aktaş'ın diğer rahatsızlıkları bir yana 2 kolu yok. Yani temel ihtiyaçlarını bile karşılamayacak durumda. İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nde tutulan Devrim Ayık kan kustuğu halde, kendisine hapishane müdürü tarafından, "Burada ancak durumun ağırlaşınca hastaneye götürürüz" deniliyor. Kelepçeyle muayene saldırısı sonucu, tedaviyi geçtik, muayene bile olunamıyor. Tekirdağ Hapishanesi'nde hastane ve mahkemeye gidişlerde parmak izi alma dayatması başladı. Parmak izi vermeyen tutsakların hastaneye dahi götürülmediğini belirtelim. Burada saydıklarımız sadece basın ve İHD verilerine dayanan örnekler. Tedavi etmeme, gerçek anlamıyla katletme, devrimci hasta tutsakların sürekli yaşadığı bir saldırı biçimidir.

MAHKEMELERDE "FETÖ" CÜ SERMAYEYE TAHLİYE

"FETÖ" davasından tutuklananlar içinde sermaye sınıfından olanlar da var. Bu tutuklamalar ne denli hukukiydi, bilinmez. Ancak sermaye sınıfından "FETÖ" cüleri sadece hastalık bahanesiyle değil, doğrudan mahkemelerden de serbest bırakılıyorlar.

"FETÖ"ye finansal destek sağladıkları iddiasıyla Ahmet Tonkul, İhlas Holding eski üst yöneticisi Cahit Paksoy, patronlar Şakir Umutkan, Hilmi Gülcemal, Davut Teke ve Emin Akça, Fi Yapı Yönetim Kurulu Başkanı Fikret İnan'ın da aralarında bulunduğu 11 kişi tahliye edildi. Yine "FETÖ" soruşturması kapsamında örgütün finans ayağını oluşturduğu için yargılanan, aralarında Uğur Soğutma Makinaları Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi sahipleri Ali Takmaklı ve Mehmet Takmaklı kardeşler ile eski Pozantı Belediye Başkanı Mustafa Çay'ın bulunduğu 22 patron serbest bırakıldılar.

Tahliye edilen patronların listesi uzayıp gidiyor.

"FETÖ" cü olarak tutuklanan patronlar serbest bırakılırken, işlerine geri dönmek için 200'ü aşkın gündür direnen Nuriye Gülmen ve Semih Özakça açlık grevlerinin 76. gününde tutuklandılar. 162 gazeteci tutuklu. "FETÖ"ye karşı savaş açtığını söyleyen sermaye devleti, kendi sınıfının "FETÖ" cü bileşenlerini serbest bırakırken ilericileri, devrimcileri tutukluyor.

"FETÖ" CÜ PATRONLARIN SERBEST BIRAKILMASI "ÇİFTE STANDART" DEĞİL, SERMAYE DEVLETİNİN STANDARTIDIR

Ömer Faruk Kavurmacı ve Mutlu Karayılan'ın serbest bırakılmaları "çifte standart" gibi görünebilir. Yasaların herkese eşit şekilde uygulanacağı yalanına göre çifte standarttır da. Ne var ki sermaye devletinin yasaları her zaman sermaye sınıfı lehine uygulanır. Çocuklar ekme "çalar" yıllarca hapis yatarlar. Fakat 17-25 Aralık operasyonlarında olduğu gibi, ayakkabı kutusunda milyonlarca dolar götüren Halkbank Müdürü AKlanır. Bütün bu olanlar sermaye devletinin normal standardıdır. Sermaye devleti yok edilmeden, "eşitlik" yalanlarıyla birlikte "çifte standart" görüntüleri sürekli yaşanır.

Elbette Kavurmacı ve Karayılan'ın tahliye edilmeleri hasta tutsaklar için "emsal" oluşturduğundan sermaye devletini bu yönde baskılamak gerekiyor. Fakat aslolan sermaye devletini yıkmaktır.

1 Mayıs kartı, keyfi engellemeden sonra ulaştı

Devrimci tutsaklar üzerindeki tecrit politikaları devam ediyor. Mektupları gönderilmeyen ve verilmeyen tutsakların mektup hakları keyfi uzatmalara tabi tutuluyor.

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan TKİP dava tutsağı Özgür Karagöl'ün gazetemize 1 Mayıs öncesinde gönderdiği kart, hapishane idaresi tarafından 25 Mayıs tarihinde postaya verildi. Özgür Karagöl'ün 30

Mayıs günü elimize ulaşan 1 Mayıs kartında şu ifadeler yer aldı:

"Merhaba yoldaşlar, dostlar,

Her yeni 1 Mayıs'ı bir öncekine göre daha kapsamlı siyasal ve ekonomik saldırılarla yüz yüze iken karşılıyoruz. Kapitalist toplumun temel çelişkisi olan emek-sermaye çelişkisi günden güne derinleşiyor.

'Krizler, bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi'nde yükselttiğimiz 'dev-

rimci bir sınıf hareketi için ileri!' şiarı kokuşmuş karanlıktan kurtuluşun hem güncel hem tarihsel parolasıdır.

İnsanlığın kurtuluşunun tek umudu olan proletaryanın enternasyonalist başkaldırı günü olan 1 Mayıs'ın kızılığıyla selamlıyorum sizleri.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!"

Brezilya'da sosyal yıkım ve rüşvete karşı mücadele

Geçen Nisan ayı ortalarında Brezilya'da başlayan kitle eylemleri, ülkenin birçok kentinde etkili oldu. 29 Nisan'da 35 milyon kişinin katılımıyla gerçekleştirilen Brezilya tarihinin en kitlesel genel grevi ile sağcı başkan Michel Temer'i uyaran işçi ve emekçiler sosyal yıkım ve rüşvete karşı mücadelede kararlılıklarını gösterdiler. Buna rağmen "reform" adı altında işçi sınıfının, emekçilerin, emeklilerin kazanımlarına saldırmakta ısrar eden rüşvetçi Temer yönetimine karşı biriken öfke, eylemlerin daha militan bir niteliğe bürünmesine vesile oldu.

Temer hakkında da soruşturma başlattı. Bu arada Brezilya'da kabinenin üçte biri hakkında da yolsuzluk ve rüşvet soruşturması yürütülüyor.

SAĞCI, RÜŞVETÇİ, NEO-LIBERAL

Sermaye çevreleri tarafından 'darbe hükümeti'nin başına oturtulan Michel Temer, Brezilya'da sağın önde gelen isimlerinden biridir. Hakkında iki soruşturma bulunan Temer'in rüşvetçi olduğunun anlaşılması için başkanlık koltuğunda birkaç ay oturması yetti. Sermaye çevreleri işçi sınıfı ve emekçilere hırsla saldıran bu sağcı/rüşvetçi lideri desteklese de, genel grev ve militan kitle eylemleri Temer'i şimdiden köşeye sıkıştırmış görünüyor. Nitekim şimdiden Temer hükümetinin sonunun geldiğini savunanlar var.

Bir yılını doldurmadan yolsuzluk ve rüşvetle anılmaya başlanan sağcı Temer hükümeti sendikaları zayıflatmak, taşeronluk ve geçici işçiliği yaygınlaştırma, iş saatlerini uzatmak, emeklilik yaşını yükseltmek ve daha pek çok hak gaspını işçi

sınıfı ve emekçilere dayatıyor. "Reform" adı altında bu sosyal yıkım saldırısını gündeme getiren Temer hükümeti, işsizliği azaltmak istediği yalanına sarılıyor. "Artık böyle yönetilmek istemiyoruz" şiarıyla alanlara çıkan işçi sınıfı, emekçiler ve gençlik Temer hükümetinin yalanlarını yutmadıklarını gösterdiler.

SOSYAL YIKIMA HAYIR, RÜŞVETÇİ HÜKÜMET İSTİFA

Genel greve rağmen sendikaları dikate almayacağını, "kemer sıkma politikaları"nda ısrar edeceğini gösteren rüşvetçi başkan, yeni militan eylemleri tetikledi. Dokuz sendika federasyonu, Brezilya Halk Cephesi, Korkusuzlar Cephesi gibi birleşik mücadele platformları tarafından örgütlenen eylemler, 24 Mayıs'ta doğrudan hükümeti ve Temer'i hedef almaya başladı. Hem rüşvetçi başkan defetmek hem de sosyal yıkım saldırılarını püskürtmek için alanlara çıkan on binler, öfkelerini iktidarın sembolü olan kurumlara yönelttiler.

Özel korumaya alınan başkanın sarayı emekçilerin öfkesinden korunsa da çok sayıda bakanlık binası ya işgal edildi ya tahribata uğradı ya da yağmalandı. Maliye Bakanlığı, Tarım Bakanlığı, Planlama Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Maden ve Enerji Bakanlığı emekçilerin öfkesinden nasibini alan başlıca bakanlıklar oldu. Hükümeti fiilen çalışamaz duruma düşüren emekçiler, birçok yerde polisle de çatıştı.

Emekçilerin öfkesinden korkan sağcı/rüşvetçi başkan, orduyu başkente çağırarak kendini güvenceye almaya çalıştı. Orduyu işe katarak emekçileri tehdit eden Temer, içine düştüğü aczi de gözler önüne serdi. Sermayeye hizmet konusunda kararlılık sergilemeye çalışan Temer, ordunun gücüyle neo-liberal politikaları uygulamaya çalışıyor. Zorbalık Temer'i kurtarır mı bilinmez, ama Brezilya işçi sınıfı ve emekçiler mücadeleden vazgeçmeye niyetli görünmüyor.

DÜZEN SOLU VE DEVRİMCİ ÖNDERLİK

Neo-liberal saldırı "sosyalist" başkan Rousseff döneminde başlatılmıştı. Ancak burjuvazi, Rousseff'in hızını yeterli görmediği için Temer'i başa getirdi. Buna tepkili olan Rousseff ve partisi kitle hareketini bir kez daha yönetimi ele geçirmenin imkanına çevirmeye hazırlanıyor. 2019'da yapılacak seçimlere hazırlanan İşçi Partisi'nin (PT) kitle hareketini hedefinden saptırıp yeniden başa geçmenin dayanağı yapmaya çalıştığına dair yorumlar var.

Sağcı başkanın bu kadar kısa sürede yıpranmasından dolayı, sermaye çevrelerinin yeniden PT lideri eski başkan Lula'yı öne çıkarmaları mümkündür. Zira Lula hem sermayeye hizmet eder hem kitle hareketinin düzen sınırları dahilinde kalmasına katkı sunabilir. Emekçiler PT'ye oy verseler de ne Lula'dan ne Rousseff'ten memnun kalmışlardı. Ancak sağcı bir küstah başkan olacağına "sosyalist" bir başkanın olmasını yeğledikleri için oylarını İşçi Partisi'ne veriyorlar.

Devrimci önderliğin siyasal alanda henüz belirgin olmadığı koşullarda, düzen solunun oynadığı bu uğursuz rol, Brezilya'da da kitle hareketinin temel handikaplarından biri olmaya devam ediyor. Militan kitle mücadelesi devrimci bir sınıf partisinin önderliğine kavuştuğunda ise bu çelişki aşılacak sınıf hareketinin önü devrimci bir zeminde açılacaktır.

Fransa'da akaryakıt taşımacılığında süresiz grev

Fransa'da kötü çalışma koşullarına karşı karayolu akaryakıt, gaz ve kimyasal madde taşımacılığı yapan şoförler CGT Sendikası'nın çağrısıyla 26 Mayıs Cuma günü süresiz greve çıktılar.

Fransa genelinden katılım olan grev en fazla katılım Paris ve çevresinde yaşanıyor. 9 depodan 8'inde aktivitenin durduğu belirtilirken sadece Grigny deposunda faaliyetin normal olduğu aktarıldı.

CGT Sendikası yaptığı açıklama ile eyleme Paris ve çevresi olmak üzere Fransa'nın Loire-Atlantique bölgesinden Donge ve Lorient sitlerinde katılımın önemine değindi. La Rochelle ve diğer sitlerde ise gelen kamyoncuların

bilgilendirilmesinin ardından dayanışma amaçlı kamyoncular yüklemeyi reddetti. Paris yakınlarındaki önemli büyük depolardan Gennevillier'de ise patronun şoförlere 100 avro prim teklif ederek grev kırıcılığı peşinde olduğu bildirildi.

Bir şoför günde 10 saatten fazla çalışırken 9,73 avro saat ücretine 38 bin litre yakıt ya da 24 ton asit taşıyor. Sendikaların talepleri ise şu şekilde: Günlük en fazla 10 saat çalışma, en az 14 avro saat ücreti, 13. aylık, belirli tıbbi takip ve sağlık kontrolü ve her 5 yılda yenilenen sınav sonucu spesifik sertifikası.

Gerçekleştirilen eylem ve yaşanan

akaryakıt sıkıntısı 2016 yılı El Khomri yalarına karşı yapılan eylemlerin ardından bir ilk oluyor.

Taşımacılık şirketi patronları ise anlaşmaya yanaşmıyorlar. Grevin sadece CGT Sendikası tarafından gerçekleştirildiği için patronlar tek bir sendika ile masaya oturmayı reddediyor.

Her ne kadar patronlar tek sendika bahanesi ile anlaşmaya yanaşmasa, grev CGT Sendikası ile sınırlı kalsa da; stokların tükenmesi sonucu kapanan petrol istasyonları, benzin ya da mazot eksikliği azımsanmayacak oranda dikkat çekiyor. Grev etkisini sektörde belirgin bir şekilde hissettiriyor.

İnsani yardımın emperyalist yorumu

R. U. Kurşun

Suriye’de emperyalist kısaç, savaş, katliam ve yıkım yıllardır devam ediyor. Bu tablonun baş mimarı ABD ve diğer emperyalist güçlerin attıkları her fırça darbesinde emperyalizmin kanlı çıkarları sırtıyor. Bir yandan Ortadoğu’yu kana boyarken, diğer yandan insani yardım, demokrasi, yeniden inşa maskeleri altında fırçalarını yeşil boyaya, dolar yeşiline batırıyorlar. İşçi sınıfı ve emekçi halklar bu tabloyu yırtıp bir kenara atmadıkları ölçüde, karşılarında karanlıktan başka bir tablo kalmıyor.

ABD emperyalizmi, Suriye’deki yıkımın baş mimarlarından değilmiş gibi, Suriye’ye yardım, Suriye’nin yeniden şekillenmesi, demokrasinin sağlanması palavralarıyla yıkımı gerekçelendirirken, yıkım ve inşa pastasının da en büyük dilimini koparmaya çalışmaktadır.

USAID NEDİR?

ABD bu işte 1960’larda kurulan Amerikan Hükümeti’nin Uluslararası Kalkınma Kurumu’nu da (USAID) kullanmaktadır. USAID kurulduğu günden beri gittiği her ülkede ABD’nin çıkarlarına göre sanayinin, ülke yönetimlerinin, “insani yardım”ların şekillenmesi için çalışmaktadır. Bir başka deyişle emperyalistler kendi yarattıkları yıkımın sonuçlarını paraya ve güce dönüştürmektedirler.

USAID’i anlamak için yaptıklarına bakmak gerekiyor. Örneğin Venezuela’da Chavez’i devirmek için ABD yanlısı grupları ve sermaye çevrelerini beslediğini biliyoruz. Chavez böylesi yurtdışı kurumlarından yardımın ülke içine girmesine yasak koymuştur.

Mübarek’in devrilmesinin ardından Mısır’ın yeniden şekillenmesinde söz sahibi olmak için ABD hükümeti adına USAID’in Mısır’a “insani yardım” götürdüğünü biliyoruz.

USAID’in 1970’lerde Endonezya’da komünizm “tehlike”sine karşı Suharto’yu desteklemek için nasıl çalıştığını da biliyoruz:

“Ben 1971’de Endonezya’ya gittiğimde, ABD’nin dış politikası açık ve netti: Komünizmi engelle, Başkan’ı destekle. Benim şirketim MAIN’in görevi, Suharto ve avnesini (daha da zenginleşmelerini sağlayacak) sanayileşme düzeyine taşıyacak ve bu yolla uzun vadeli Amerikan egemenliğini pekiştirecek entegre sistemlerinin geliştirilmesiydi. Benim kişisel görevim ise Dünya Bankası, Asya Gelişme Bankası ve USAID’in finans sağlanması için gerekli ekonomik çalışmaları

rı yapmakta.”¹

ABD çeşitli ülkelere “demokrasi” götürürken üstlendiği rolden biliyoruz USAID’i:

“ABD Dışişleri’ne bağlı USAID tarafından sağlanan 300.000 dolar finanse ile ‘Demokrasi Programı’ çerçevesinde kurulan NED bir hükümet dışı/sivil bir kuruluş olarak kurulsun da Kongre denetimi altında yıllık yardımlar almaktadır. Yani NED, gelen paraları yurtdışında demokrasiyi ilerletmesini amaçlayan özel kuruluşlar arasında dağıtılması görevini üstlenmektedir.”²

Bütün bunların yanında USAID’in Dünya Bankası, IMF gibi kuruluşlarla beraber dünya sisteminin sorunsuz işlemesi, ülkelerin sisteme entegre olması ve kitlelerin manipüle edilmesi gibi görevleri olduğunu, çelişkileri görünmez kılmak, biriken öfkenin kendilerine yönelmesine engel olmak ve yönünü belirlemek gibi görevleri de vardır.

“Dünya nüfusunun en zengin ülkelerde yaşayan beşte birinin gelirinin en fakir ülkelerdeki beşte birinin gelirine oranı, 1960’da 30’da 1’den 1995’te 74’te 1’e çıkmıştı. Ve hala Dünya Bankası, USAID, IMF, bankalar, şirketler ve hükümetler gibi uluslararası ‘yardım’ faaliyeti içinde olanlar, bize işlerini yapmakta olduklarını ve ilerleme kaydettiklerinin söylemeye devam ediyorlar.”³

“İNSANİ YARDIM” YARIŞI

Anlaşıldığı üzere USAID emperyalist çıkarların savunucusu ve savaşın bir parçasıdır. Yaptığı işlerle birçok şirketi

daha da zenginleştiren emperyalist bir kuruluştur. Dünyanın dört bir yanında yıkıma uğratılmış bölgelerde bütün şirketler USAID’le çalışmak için yarışmaktadır. Bu gerçeği, Suriye’deki yıkımın ardından Türk şirketlerinin Suriye’ye girmek için hazır kıta beklemesinden biliyoruz. Türk sermaye devletinin Suriye’ye doğrudan ilk müdahalesi sırasında, Erdoğan’ın Obama’yla yaptığı “Girdiğimiz yerlere inşaat çalışmalarına başlayalım mı?” pazarlığından biliyoruz.

Türk sermaye devletinin Suriye’deki savaştan pay kapmak için elinden geleni yaptığını hepimiz zaten bilmekteyiz. Hükümet sözcülerinin gözlerinin içine baktığımızda kana bulanmış dolar işaretlerini görmek için aklımızla, yüreğimizle bakmamız yeterli. Suriye’ye girmek için heveslenmelerinin de, Esad’ı ya da Kürt hareketini istememelerinin de, mülteci pazarlıkları yaparak AB’den para koparmaya çalışmalarının da gerisinde Suriye veya Türkiye halklarının çıkarları değil, kendi sefil çıkarları bulunuyor.

İNSANİ YARDIM YOLSUZLUĞU

Halen savaş devam ederken yıkımın sonuçlarını gizlemek ve dünya kamuoyuna şirin gözükme için USAID’in “insani yardım” için koşturması, bunu da Türk şirketleri üzerinden yapması kamuoyuna birçok kez yansıdı. Son günlerde ise “insani yardım yolsuzluğu” olarak konu oldu haberlere. ABD, Türkiye merkezli bir dizi şirketin yardımların gönderilmesi konusunda yolsuzluk yaptığını iddia ederek, ABD hükümetiyle iş yapmasına ya-

sak getirdi, bu şirketlerin milyonlarına el koydu. Bu yolsuzluk olayı bilinmiyorken de insanlığın zerresine sahip olmayan “insani yardımlar”ının iç yüzü böylelikle tabak gibi ortaya çıkmış oldu.

ABD’li yetkililerin verdikleri bilgiye göre; rüşvet, dolandırıcılık, ihaleye fesat karıştırma ve yasadışı komisyon ağı kurma yoluyla yolsuzluk yaptığı gerekçeyle 14 kişi ve kurumun hesaplarına el konuldu. Aralarında Orhan Şenkardeş’in sahibi olduğu Şenkardeş Gıda ve bağlantılı 10 şirket bulunuyor. Soruşturma sonucunda 35 askıya alma ve mahrumiyet cezası kararı verildi. Yasak, beş yıl boyunca yürürlükte olacak.

ABD’nin asıl derdinin insani yardım olmadığını elbette biliyoruz. Bu yolsuzluğu ortaya çıkarmasındaki ve günde me getirmesindeki amacın yolsuzlukla mücadele olmadığı da açık. Bu vesileyle Türk sermaye devletine ve Türk şirketlerine Suriye’de kontrolün kendilerinde olduğu ve ona göre hareket etmeleri gerektiği mesajını vermeye çalışması daha muhtemel bir amaç. Son günlerde yaşananlar da bunu desteklemektedir.

Bu “insani yardım yolsuzluğu” haberlerinin çıktığı günlerde Pentagon’dan yapılan açıklamada, Musul’daki bombardımanlara ilişkin inceleme sonucunda, saldırılarda “en az 105 sivilin öldüğü” kabul edildi. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi, 25 Mayıs Perşembe günü ABD tarafından IŞİD kontrolündeki Deyr ez-Zor iline bağlı Mayadin kasabasına yönelik hava saldırılarında 117 sivilin öldüğünü açıkladı.

İşte kara yüzlülerin, emperyalizmin insani yardımı... İnsanları çektikleri acılardan öldürerek “kurtarıyorlar”. Ya da muhtaç bırakıp beyaz elbiseleriyle* geliyorlar.

¹ Bir ekonomik tetikçinin itirafları-2, John Perkins, sf. 13

² Orta Asya’da ABD, Rusya ve Çin: Stratejik Denge Arayışlar, Ainur Nogayeva, USAK Yayınları, sf. 209

³ Bir ekonomik tetikçinin itirafları-1, John Perkins, sf. 201

* Fillerin yollarına tuzak kurarak bir çukura düşüren avcılar siyah elbiseler giyerek fillere işkence yaparlar, aç bırakırlar. Filler ölmeden önce de beyaz elbiseler giyerek onları çukurdan çıkarırlar. Filler kendilerini çukurdan çıkaran beyaz elbiselilere sevgi ve saygı besler ve itaat etmeye başlarlar. Ancak avcıların elbiselerine değil yüzlerine bakmak yeterlidir. Hepsi kara yüzlüdür. Kara olan ten renkleri değil, yüzleridir...

NATO'nun Brüksel zirvesi ve büyüyen emperyalist savaş tehlikesi

NATO üyesi 28 ülkenin devlet ve hükümet başkanları 24-25 Mayıs'ta Brüksel'de bir kez daha bir araya geldi. Zirve NATO'nun yeni karargahında gerçekleştirildi.

ABD'nin yeni başkanı Donald Trump ile Fransa'nın yeni cumhurbaşkanı Emmanuel Macron üzerinden burjuva medyanın öne çıkardığı magazin boyutu bir yana, asıl merak edilen, ABD'nin Trump aracılığıyla zirvede dile getirecekleriydi. NATO ve NATO'nun bundan sonraki işlevi, NATO üyeleri (özellikle ABD ile AB) arasındaki ilişkilerin halihazırdaki seyri ve bundan sonra nasıl şekilleneceği ve nihayet NATO'nun yeni hedefleri ve ABD'nin bu konudaki beklentileri önemliydi.

YENİ DÖNEM, ABD'NİN YENİ SAVAŞ PLANLARI VE NATO'NUN YENİ İŞLEVİ

Trump başkanlık yarışı günlerinden başlayarak her vesileyle NATO'nun geline yerde demode bir aygıt haline geldiğini belirtmiş, aşağılamıştı. En çok Avrupa'nın güvenliğini sağlayan bir aygıt olduğu halde, NATO'nun savunma harcamalarının çok önemli bölümünü ABD'nin karşıladığını, AB'nin sözü edilmez düzeyde bir katkı ile yetindiğini, dolayısıyla, NATO'ya dair görev ve sorumluluklarını yerine getirmediğini, sadece Yunanistan ve Polonya gibi birkaç ülkenin bu konuda üstlerine düşeni yaptıklarını belirtmişti. Trump'ın bu husustaki tüm eleştiri ve açıklamaları AB çevrelerinde ABD'nin NATO'yu gereksiz gördüğü şeklinde yorumlara neden olabildi. Bu açıklamalar doğal olarak ABD ile NATO üyesi AB ülkeleri arasındaki ilişkilerin seyrini de etkiledi. İlişkiler soğuk ve mesafeli bir nitelik kazanmaya başladı. Bu, Almanya başbakanı Angela Merkel'in Trump'ı kutlama amacı da olan ABD ziyareti sırasında görünür halde kendisini açığa da vurmuştu.

Öte yandan Trump, aynı zaman dilimi içinde, Körfez İş Birliği Örgütü liderleri ile, ticari ilişkilerin yanı sıra bölgeye yönelik "güvenlik tehditleri"ni (özellikle İran kaynaklı olanları) tartışmak üzere bir araya gelmişti. Yani, ABD'nin "öngörülemez" kişilikli başkanı NATO zirvesine, bugünlerde çok kullanılan bir deyimle, alternatif NATO arayışı gibi sunulan bir Arap NATO'sunun dillendirildiği, ABD tarafından bu yönlü teşviklerin yapıldığı bir toplantıdan geliyordu. Bu ziyaret sırasında, giderek büyüyen yeni bir savaş tehlikesi gözetilerek, Körfez'in yeni NATO

üyesi olmak için can atan Suudilerle devasa miktarda silah anlaşmasının yapılmıştı. En önemlisi de "teröre karşı" ya da "İŞİD'e karşı mücadele" yalanı ile günümüzde Irak ve özellikle Suriye üzerinde cereyan eden Ortadoğu'daki savaşın alanının Kuzey Afrika'ya doğru genişletilmesinin tartışıldığı bir toplantıydı bu.

Tüm bunlar AB ülkelerinde sadece merak uyandırmakla kalmayıp, doğal olarak bir parça tedirginliğe de yol açıyordu. Zirve tüm merakları giderdi.

Bilindiği gibi günümüz dünyasında ve bağlı olarak da dünya olaylarının bugünkü ana sahnesi olan Ortadoğu başta olmak üzere kriz bölgelerinde güçler dengesi değişmiştir. Blok içi ve bloklar arası ilişkiler günün koşullarına göre yeni biçimler almaktadır. Ortadoğu'da, Kafkasya ve Pasifik'te her şeyin yeniden belirlenmesi, bunun yegane yolu yeni bir emperyalist savaş olduğuna göre, savaşın alanının genişletilmesi, bu çerçevede yeni savaş planlarının, yeni ittifakların ya da blokların ve yeni hedeflerin belirlenmesi kaçınılmaz hale gelmektedir.

Daha da önemlisi, bugünün dünyası ne "soğuk savaş" dönemindeki ne de '90'lı yılların sonundaki dünyadır. Geline yerde, çıkarlar epeyce farklılaşmış ve ABD'nin liderlik konumu çoktandır tartışmalı hale gelmiştir. Bu arada, NATO'nun her şeye rağmen birleştirici bir şemsiye aygıt olma özelliği giderek

zayıflamakta, NATO içi birlik eskisi kadar sağlam ve güvenceli olma özelliğini yitirmektedir.

Öte yandan NATO'nun var olma gerekçelerinin, kurum olarak niteliğinin, işlevinin, hedeflerinin ve üyeleri arasındaki ilişkilerin değişen dünya ve bölge koşullarına göre yeniden tanımlanması ve belirlenmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Gerçekte NATO demek ABD demektir. Tüm bu hususlarda ABD'nin yeni politikaları, planları, stratejik ve taktik yönelimleri belirleyicidir, NATO konusunu bunlar açıklığa kavuşturacaktır. Bir süreden beridir ABD'nin Trump tarafından dile getirilen ve Brüksel zirvesinde bir kez daha tekrarlanan düşünceleri tam da bu amaca yöneliktir.

ABD tartışmalı hale gelen dünya liderliğini yeniden kazanmak ve kabul ettirmek, bölge de dahil kaybettiği inisiyatifini yeniden ele geçirmek istiyor. Bu ise yeni bir emperyalist savaş demektir. ABD sırf bu yüzden insanlığı adım adım geçmiştekilerden daha büyük acılara ve yıkımlara yol açacak olan bir emperyalist savaşa sürüklüyor. Irak'taki hezimetten sonra tercih ettiği dolaylı müdahale tutumundan doğrudan müdahale dönemine geçişin hazırlığı içindedir. Şimdiden Suriye ordusuna dönük gerçekleştirdiği saldırılar, Irak-Musul, Suriye-Menbic ve Rakka operasyonlarına daha dolaysız girişleri gibi icraatlar bunun ifadesi-

dir. Suudi Arabistan'daki toplantı, Arap NATO'su girişimi, ardından gerçekleştirdiği İsrail ziyareti, Suriye-İran-İrak ve Hizbullah'tan oluşan siyonist İsrail karşıtı bloğu zayıflatma çabaları, Kürt Rojava bölgesine kalıcı biçimde yerleşmesi, Güney Kürdistan'da ve Irak'ta yeni üsler inşa etme çabaları, İngiltere ile birlikte Ürdün'de de bir savaş üssü oluşturma adımları, bölge politikasını İran'ı kuşatma ve onu dize getirme temelinde şekillendirmesi, bu çerçevede bölgedeki en büyük İran karşıtı güç olan Suudileri yeni stratejik müttefik olarak öne çıkarması gibi icraatlar bunun ifadesidir.

ABD'nin bölgeye dair stratejisi ve yeni yönelimlerinde siyonist İsrail çok özel ve önemli yer tutmaktadır. ABD'nin Suriye ve İran gibi kararlı İsrail karşıtı devletleri zayıflatma çabaları, Suudiler ile İsrail, keza uşağı Sisi Mısır'ı ile İsrail'i birbirine yakınlaştırma girişimleri ve son olarak Trump'ın İsrail ziyareti ve bu sırada kadim müttefik İsrail hakkında dile getirdikleri; bunların tümü birden İsrail'i koruma ve Araplara kabul ettirip, meşrulaştırma amaçlıdır. ABD'nin bu kirli politikası, Türk sermaye devletinin de yardımları ile Hamas gericiliğini de kapsar biçimde genişletilmeye çalışılıyor. Hiç kuşkusuz, bu, bu acılı coğrafyadaki ilerici ve devrimci dinamikleri ezme ve sönmülendirmeyi hedeflemektedir.

24-25 Mayıs'taki NATO zirvesi diğer hususların yanı sıra buna da sahne olmuştur.

FARKLILAŞAN ÇIKARLAR, DEĞİŞEN İHTİYAÇLAR, DERİNLEŞEN ÇELİŞKİLER

Bu arada ABD ile AB arasında belli bir süredir var olan merkezkaç eğilim güçlenmeye devam etmektedir. Dünyanın özellikle kriz bölgelerine dair politika ve tutumlar her zaman çakışmamakta, farklı tutumlar sergilenebilmektedir. Örneğin, ABD'nin bölge politikasında İran hedefin merkezindedir. Buna karşın Almanya başta olmak üzere AB üyesi ülkelerin İran'la çok yönlü çıkara dayalı ilişkileri vardır. AB ve ABD, Ukrayna konusunda da farklılaşmışlardır.

ABD'nin Trump başkan olur olmaz TTIP gibi uluslararası anlaşmalardan imzasını geri çekmesi; keza AB emperyalistlerinin Trump'ın "NATO en çok sizin güvenliğinizi sağlıyor, ancak siz buna karşın savunma giderlerini arttırmıyorsunuz" şeklindeki tacizlerine bir biçimde direnmeleri; hatta, biz gerekirse kendi güvenliğimizi kendimiz sağlarız deyip, NATO'dan ayrı bir Avrupa Ordusu eğilimlerini dillendirmeleri; Trump'ın, doğal olarak da ABD'nin, İngiltere'nin Brexit tutumunu desteklemesi, çıkarlara dayalı çelişkilerin diğer dışa vuran örnekleridir. Trump'ın, Brüksel'deki NATO zirvesinin açılış sırasında öne çıkmak için Karadağ Başbakanı Duško Markoviç'i eliyle itmesi, diğer yandan ise, Fransa'nın yeni Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un Trump'a doğru giderken son anda yönünü çevirip önce Almanya başbakanı Angela Merkel'e ve ardından da NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg'e sarılması oldukça manidardı ve gelinen yerde ABD ile AB arasındaki mesafeli duruşun anlaşılması için çok veciz mesajlar içeriyordu.

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı öncesini anırtırıcısına, ABD'nin, dünya hegemonya kavgasında zafer elde etmek, somut olarak da Ortadoğu'nun haritasını kendi çıkarları temelinde yeniden çizmek, Rusya'ya kaptırdığı inisiyatifini yeniden ele geçirmek, Rusya-İran ve Suriye ittifakını geriletme ve IŞİD karşıtı koalisyon ortağı olduğu Avrupalı müttefiklerin yönünü bir kez daha Rusya'ya çevirme gayretleri kayda değer bir başka husustur. Ukrayna sorunu üzerinden AB'ye uyguladığı tacizler de Rusya'yı kuşatma gayretlerine dahildir. Değişen koşullara, farklılaşan çıkarlara, yeni ihtiyaçlar ve hedeflere bağlı olarak, ABD bu konuda da -hiç değilse bugün için- arzu ettiği sonucu alamamış bulunuyor.

Sonuç olarak, AB'nin ABD'ye endekli olmaktan çıkıp, belirleyici bir emperyalist odak olmak şeklindeki iddiası her şeye rağmen devam ediyor. Brüksel'deki NATO zirvesinin bir kez daha açığa vurduğu önemli gerçeklerden biri de buydu.

Suriye ve Irak'ta ABD'den sivil katliamları

Sözde "IŞİD karşıtı koalisyon" ile Irak ve Suriye'ye yönelik emperyalist saldırı-ganlık tırmandırılırken bu saldırılarda siviller katlediliyor.

ABD'nin geçtiğimiz haftalarda Musul'da gerçekleştirdiği saldırılarda yüzlerce sivil katledilmişti. Son olarak da Suriye'de yüzü aşkın sivilin katledildiği açıklandı. Öte yandan Pentagon yetkilileri, Musul'da "105 sivil öldürdüklerini" açıkladı.

Suriye İnsan Hakları Gözlemevi, 25

Mayıs Perşembe günü ABD tarafından IŞİD kontrolündeki Deyr ez-Zor iline bağlı Mayadin kasabasına yönelik hava saldırılarında 117 sivilin öldüğünü açıkladı. Belediyeye ait bir binaya sığınmış olan sivillerin katledildiği saldırılarda 42 çocuğun öldüğü belirtildi. Gözlemevi, saldırıda ölenlerden en az 26 kişinin IŞİD'cilerin yakınları olduğunu kaydetmişti.

Öte yandan Irak'ın Musul kentinde geçtiğimiz ay gerçekleştirilen hava saldırılarında yüzlerce sivilin katledildiği du-

yurulmuştu. Suriye'de "sivil ölümleri"ni bahane ederek yeni saldırılar gerçekleştiren ABD, bu katliamları kabul etmemişti. Son olarak Pentagon'dan yapılan açıklamada, Musul'daki bombardımanlara ilişkin inceleme sonucunda, saldırılarda "en az 105 sivilin öldüğü" kabul edildi. ABD'nin katliamlardaki sorumluluğunun kabul edilmediği açıklamada, sivil ölümlerinin IŞİD tarafından evlere yerleştirilen patlayıcılar olduğu iddia edildi.

Akdeniz'de göçmenler yine katledildi

Emperyalistler geçtiğimiz günlerde G7 zirvesi için Akdeniz'deki Sicilya Adası'nda buluşurken Ortadoğu'da ve Kuzey Afrika'da yürüttükleri savaşlarla yerlerinden ettikleri göçmenler aynı sularda katledildi.

Uluslararası Göç Örgütü (IOM) tarafından yapılan açıklamada, 24 Mayıs

Çarşamba günü yüzlerce göçmeni taşıyan bir teknenin batması sonucu, çoğunluğu çocuk en az 34 göçmenin cesedine ulaşıldığı ifade edildi.

Öte yandan, Perşembe ve Cuma günleri 2 binin üzerinde göçmenin Akdeniz'den Avrupa'ya gitmek isterken engellendiği belirtildi. Teknelerinin ala-

bora olması sonucu iki gün boyunca suda kaldıkları belirtilen 80'e yakın göçmenin Cuma günü kurtarıldığı kaydedildi.

IOM verilerine göre 2017'de 50 binin üzerinde göçmen İtalya kıyılarına ulaşırken 6 bin 350 göçmenin Libya sahil güvenliği tarafından engellendiği, bin 440 kişinin ise yaşamını yitirdiği açıklandı.

Belçika'da NATO zirvesi protestosu

Belçika'nın başkenti Brüksel'de gerçekleştirilen NATO zirvesi öncesinde 24 Mayıs'ta protesto eylemi yapıldı. Brüksel'de binlerce kişinin katıldığı eylemde emperyalist savaş aygıtı NATO'nun

yanı sıra devlet liderleri protesto edildi. Trump'ın Belçika'ya indiği saatlerde yapılan eylemde, Erdoğan da protesto edildi.

Eylemde, "Savaşa hayır, NATO'ya hayır, Trump'a hayır, Erdoğan'a hayır" yazılı

pankartın taşındığı göze çarparken polis de bölgeyi abluka altına aldı.

NATO'nun yanı sıra Trump'a karşı tepkilerin öne çıktığı eylemde, ırkçı, cinsiyetçi çevre karşıtı politikalar protesto edildi.

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Hizmetleri Yönetmeliği'ne AKP müdahalesi

Dinci gerici AKP iktidarı hileli referandum sonrasında kadrolaşmaya hız verdi. Bu durum öyle pervasız bir şekilde gerçekleşiyor ki, gizleme, kılıf bulma girişiminde bile bulunulmuyor. Geçtiğimiz günlerde hâkim atamaları gerçekleşmiş, AKP'nin eski yol arkadaşı Fethullahçı çeteden boşalan yargıçlık koltuklarına AKP ve AKP'ye yakın gerici vakıfların üyesi, yöneticisi isimler yerleştirilmişti.

Şimdi ise okullarda rehberlik ve psikolojik danışmanlık hizmetinde bulunan öğretmenlerle ilgili bir düzenleme gerçekleştirildi. Bu düzenlemenin kendisi bir yanıyla öğretmenlerin iş yükünü arttırmayı, alan dışı çalıştırmayı hedeflerken, diğer bir yandan da dinci gerici kadrolaşmaya alan açmaktadır.

Düzenlemeyle beraber okullardaki rehber öğretmenlerin çalışma süreleri 30 saatten 40 saate çıkartılıyor. Rehber öğretmenlere nöbetçi öğretmenlik getiriliyor. Rehber öğretmenler boş derslere girecek joker öğretmen olarak tanımla-

nyor. Çoğu okul 8.30-15.30 arası eğitim verirken çalışma süresinin uzatılmasıyla rehber öğretmenler 8.00-17.00 arası okulda olmak zorunda kalacak. Öğrencilere psikolojik danışmanlık yapması gereken rehber öğretmenler öğrencilerin en çok kapısını çaldığı saatte, yani teneffüslerde nöbetçi öğretmen olarak koridor, bahçe nöbeti tutacak. Belki bu nöbeti tutarken bir öğrenciyi disipline vermesi gerekecek. Disipline verdiği öğrencinin disiplin işlemleri sürecine rehber öğretmeni olarak müdahil olmak zorunda kalacak. Joker öğretmen olarak boş geçen derslere girecek. Bu derslerin işleyişine katılacak, öğretmen olarak otorite sağlayacak, not verme süreçlerine dâhil olacak. Sonra da kapısını çalan öğrenciyi rehberlik etmesi beklenecek.

Yeni düzenlemenin en dikkat çeken yanı ise rehberlik ve psikolojik danışmanlık hizmeti olarak tanımlanan bu alandan "psikolojik danışmanlık" bölümünün çıkartılarak sadece rehberlik hizmeti ola-

rak sunulmasıdır. Bu adımla alan dışı atamaların önü açılmıştır. Bugün bu alanda öğretmen olabilmek için PDR (psikolojik danışmanlık ve rehberlik) bölümü mezunu olmak ya da psikoloji bölümü gibi bu alandan formasyon alınabilecek bir bölümden diploma almak gerekmektedir. Yeni düzenlemeyle beraber bu zorunluluk ortadan kalkıyor. Yani ilahiyat mezunu biri de rehber öğretmeni olarak atanabilir. Temel amaç da bu zaten, dinci gerici hizmet edecek kadroları daha yaygın bir şekilde okullara yerleştirmek.

Tecavüzcü Ensar Vakfı'nın davetine katılıp "Siyasi olarak iktidar olmak başka bir şeydir. Sosyal ve kültürel iktidar ise başka bir şeydir. Biz 14 yıldır kesintisiz iktidardır. Ama hâlâ sosyal ve kültürel iktidarımız konusunda sıkıntılarımız var" diyen Erdoğan, dinci-gerici ideolojik saldırının arttırılacağına işaret etmişti. Rehberlik ve psikolojik danışmanlık hizmetlerinde yapılan bu değişiklik de bu saldırının bir parçasıdır.

Meslek liselilere mücadele çağrısı sürüyor

Meslek Liseliler Birliği (MLB), mücadele çağrısını İstanbul Kartal'daki liselilere taşımaya devam ediyor.

MLB'liler 3 Haziran'daki "Geleceğin işçileri, işçi sınıfının şairleriyle buluşuyor!" pikniğinin çağrısını 29 ve 30 Mayıs'ta Kartal'daki meslek liselerine ulaştırarak liselileri pikniğe çağırdı.

30 Mayıs'taki dağıtımın ardından yolda yürüyen iki MLB'li polis ekibi tarafından durduruldu. MLB'lilerden kimliklerini isteyen polisler, dağıtım yapılan

okulun ihbarı üzerine geldiklerini ve OHAL döneminde okul önünde dağıtım yapmanın yasak olduğunu iddia ederek MLB'lileri gözaltına almaya çalıştı.

MLB'liler polisin keyfi dayatmalarına direnirken, çevredeki sivil faşistlerin saldırısına uğradılar ve onların polise sağladığı yardımla işkence edilerek zorla gözaltına alındılar.

Karakolda yaklaşık iki saat alıkonulan MLB'liler sonra serbest bırakıldılar.

Ayrıca 29 Mayıs'ta bir meslek lisesi-

nin çıkış saatinde liselilere kıdem tazminatının fona devredilmesi ile ilgili düzenlemeyi anlatan bildirilerin dağıtımını gerçekleştirildi. Aynı zamanda anket çalışması da yapıldı. Yapılan sohbetlerde anne ve babası işçi olan öğrencilerin kıdem tazminatının ne olduğu ve fona devredilmesi ile ne olacağı hakkında bilgisi olduğu gözlemlendi. Liseliler yapılacak düzenlemenin kendi gelecekleri için güvencesiz iş yaşamı olduğunu belirttiler.

Direnışı büyütelim!

İşçi sınıfına dönük saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor. 15 Temmuz darbe girişimini "Allah'ın bir lütfu" diyerek hileli referandum sonuçlarıyla hukuksal bir dayanağa dönüştüren dinci milliyetçi AKP iktidarı ve Erdoğan, sermayenin demir yumruğu rolünü üstlendi. Hileli referandumdan sonra leş görmüş akbabalar gibi ilk işleri kıdem tazminatı hakkına saldırıyordu. En son bakanlar kuruluna taşınan kıdem tazminatı gaspı yasası şu an AKP kulislerinde pişiriliyor. Yakın bir zamanda işçi sınıfının önüne konulacak.

24 Mayıs tarihinde 9 fabrikada greve çıkacak olan Kristal-İş üyesi cam işçilerinin grevi, sermayenin demir yumruğu Erdoğan ve bakanlar kurulunun kararıyla yasaklandı. Yakın zamanda TÜPRAŞ işçilerinin ve EMİS kapsamındaki metal işçilerinin grevi yasaklandı. Tüm bunların ardından, işçi sınıfına dönük saldırıların parçası olarak Ankara OSTİM'de kurulu Klisom metal fabrikasında patron tarafından toplu işten atma saldırısına girilmişti. Amaç Klisom fabrikasındaki sendikal örgütlülüğü, ondan da önemlisi birliği dağıtmaktır. Fabrikanın kapısına kilit vuran patron önce bütün işçileri işten çıkarttığını söyledi. İşçilerin örgütlü tutumu karşısında ucuz blöfü boşa düştü. Daha sonra 13 işçiyi işten çıkartacağını duyurdu, birlik olan işçiler karşısında bu sayı 5'e düştü. Ancak Klisom işçisinin tek bir işçi kardeşini bile bırakmayacağı görüldü. Patron "tamam kimseyi çıkarmıyorum" diyerek 1 günlük ücretli izin verildiğini duyurdu. Birlik olan Klisom işçisi patronun sözüne güvenmedi. Patronun olası ayak oyunlarına karşı hazırlıklarını yaptı. Öte yandan bu saldırı, Klisom işçisinin birliğini güçlendirmek, onun moral gücünü yükseltmek dışında hiçbir sonuç doğurmadı.

Dün Greif işgali ve Metal Fırtına işçi sınıfının yolunun fiili-meşru mücadeleye yolu olduğunu göstermişti. Bugün ise Klisom işçisi, her türlü düzen saldırısına karşı nasıl bir yol izlenmesi gerektiğinin canlı örneğidir.

İşçi sınıfından gençliğe, kamuya ve daha birçok alana kadar dinci milliyetçi sermaye düzeni her yere pervasızca saldırıyor. Bu saldırılara karşı herkese çağrımızdır. Greif Direnişi'nin militanlığından, Metal Fırtına'nın gücünden, Klisom işçisinin birliğinden, Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın iradesinden ilham alalım. Haziran Direnişi'nin dördüncü yılına vardığımız bugünlerde, direniş ateşini harlayalım!

DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

Haziran'da ölmek zor

Nazım Hikmet, Orhan Kemal, Ahmed Arif... Halkla çarpan üç yürek... Eserlerini işçi sınıfının yaşamıyla beslemiş 3 aydın...

NAZIM HİKMET: TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELAM!

İşçi sınıfının şairi olarak bilinir Nazım Hikmet. 15 Ocak 1902'de Selanik'te dünyaya gelmiştir. Nazım Hikmet'in sosyalist düşünce ile tanışması ülkenin emperyalist güçlerce işgal altında olduğu dönemlere denk düşer. Bağımsızlık savaşına katılmak için öğretmenlik yapmak gerekçeyle gizlice Anadolu topraklarına geçen Nazım Hikmet; Almanya'da okumuş ve sonrasında Türkiye'ye dönmüştür. Ardından kendisini Spartakistler olarak tanıtan grupla tanışır. Kızıl atkılı Spartakistler Nazım'ı sosyalist düşüncelerle tanıştırır.

Bir süre sonra Sovyetler Birliği'ne giden Nazım'ın amacı Marksizm-Leninizm'i daha iyi öğrenmek ve sosyalist inşayı yerinde görmektir. Moskova'da Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'nde siyasal bilimler ve iktisat okur. 1923 yılında Türkiye Komünist Partisi'ne üye olarak mücadelesini örgütlü şekilde devam ettirir.

Bundan sonrası yaşamında tutuklamalar, hapisler, sürgünlerdir. Türkiye'de süren zindan yıllarından sonra 1951 Haziran'ında Sovyetler Birliği'ne geçer ve yaşamına orada devam eder artık. 25 Temmuz 1951'de Türk vatandaşlığından çıkarılır. 3 Haziran 1963'te sabah 6 bu-

çukta gazetesini almak üzere kapıya doğru uzanırken geçirdiği kalp krizi sonucu hayata veda etmiştir. Ancak ardında bıraktığı eserlerle ölümsüzleşmiş, Türkiye işçi sınıfının hafızasına kazanmıştır.

AHMED ARIF: CANIMDA DAMITTIM SENİ EY ZULÜM...

Şiirlerine Anadolu halkının acılarını katık eden Ahmed Arif 21 Nisan 1927'de Diyarbakır'da doğar. Yaşadığı bölge itibarıyla devletle küçük yaşlarda tanışmış, halka yapılan zulmü görmüştür. Hatta bir anısında "Vatandaş Türkçe konuş" kampanyası sırasında, Arapça konuşan bir adama yapılan işkenceyi gözleriyle gördüğünü anlatır: "Biz çocuklar, aşağı yukarı yetmiş-seksen metre daha yukarıdayız; hepimizin elinde ip sa-

pan. Anlaştık aramızda ve polisler bırak-tık taşları; Arab'ı vurmamaya da gayret ettik tabi. Sapanlarla iki polisi yıktık yere, sonrada başladık kaçmaya". Bu küçük anıları cebinde biriktiren Arif, ileride şiirlerini buralardan besleyecektir. Üniversiteyi Ankara'da okur. 1951 yılında tutuklanır. Aylarca Sansaryan Hanı'nda işkence gören Ahmed Arif komünistlere destek olduğuna dair ifadeyi imzalamayı reddeder. İşkence sonucu rahatsızlanınca hastaneye kaldırılır ve Harbiye Cezaevi'ne konulur. İki yıl hapis ve 8 ay sürgün cezasına çarptırılan Ahmed Arif, devrimci mücadelenin bir neferi olarak şiirlerini yazmaya devam eder. Ahmed Arif 2 Haziran 1991'de geçirdiği kalp krizi sonucu vefat etmiştir. Ancak şiirleri bugün hâlâ direnişin türküleri olmaya devam ediyor.

ORHAN KEMAL: İŞÇİ SINIFININ İŞÇİ YAZARI

Asıl adı Mehmet Reşat Ögütçü olan Orhan Kemal kendisi de işçi olan, eserlerinde işçi sınıfının acılarını anlatan bir yazardır. 1914'te Adana'da doğan Orhan Kemal küçük yaşlarda öğrenimini yarıda bırakmak zorunda kalmış ve bir fabrikada işçi olarak çalışmaya başlamıştır. 1938 yılında Niğde'de askerliğini yaparken "Maksim Gorki ve Nazım Hikmet kitapları okumak", "yabancı rejimler lehinde propaganda ve isyana muharrik" nedeniyle 5 yıl hapis cezasına mahkûm edilir. 1940'ta, Bursa Cezaevi'nde Nazım Hikmet'le tanışır. Nazım'dan Fransızca, felsefe ve siyaset dersleri alan Orhan Kemal'i şiir yerine roman ve öykü yazmaya teşvik eden de Nazım Hikmet olur.

Eserlerinde anlattığı kendi yaşamıdır aslında... Çukurova'nın tarım ve fabrika işçilerini, sanayileşme sürecinin getirdiği koşulları, büyük kentlerdeki emekçi insanların sorunlarını işler Orhan Kemal...

1966'da "hücre ve komünizm propagandası" yapması sebebiyle yolu tekrar zindana düşer. Bulgar Yazarlar Birliği'nin çağrısı üzerine gittiği Sofya'da, tedavi görmekte olduğu hastanede 2 Haziran 1970'te ölen Orhan Kemal'in naaşı konvoy eşliğinde Türkiye'ye getirilir. Onu son yolculuğuna binlerce işçi ve emekçi uğurlar.

Bu üç sanatçının da ortak yönü eserlerinde işçi sınıfının ve emekçi halkın sorunlarını işlemeleri, yani gerçek dünyayı konu almalarıdır. Bu uğurda üçü de bedel ödemiş, yaşamları hapislerde, sürgünlerde geçmiştir. Bugün onlar sömürsüz bir dünya düşümüzde yaşamaya devam ediyorlar. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz...

Y. LEYLA

Orhan Kemal'in anısına

Evler de insanlara benzer; ağlayan evler, gülen evler, sırttan evler. İşte o evlerden birinde tüm mahzunluğuna, yorgunluğuna rağmen işçileri, emekçileri, en güzel yalın haliyle anlatan bir Orhan Kemal oturdu. Sokağın köşesindeki iki katlı evinin önünden geçen bütün işçilerini de, köyden şehre inen yoksulları da orada yazdı. Sadece öyle durup penceresinin kenarından geçenleri izlemedi o. Bizzat işçi sınıfının içinde yaşadı. Hissetti iliklerine kadar sömürüyü. Baskılara karşı direndi. "Seni

yeneceğim İstanbul" diye nara atan, yeni işçileşenlerin sesine kulak verdi. O ağlayan evlerdeki yoksul insanların gözyaşlarını kalemine mürekkep yaptı. O ki, her sabah bacası tüten yoksul gariban evinden çıkıp fabrikasına giden işçilerle selamlaştı. Akşam yine onların arasında oturdu.

Gür sesiyle mahkemelerde savundu emeğin gücünü. Ve sordu hâkim ona; "neden hep işçilerin hayatını yazıyorsun" diye. Orhan Kemal ise "Ben tanıdığım insanları yazıyorum,

tanıdığım, konuştuğum, birlikte sigara içtiğim, sırtını sıvazladığım, sırtımı sıvazlayan insanları yazıyorum" dedi. Orhan Kemal ki, hayatının 12 senesini Cibali tütün fabrikasının siren sesleri arasında geçirmiş bir yazar.

3 Haziran 1970'te ani kaybı tüm öncü, ilerici işçileri yasa boğmuştur. Aziz hatırasının karşısında bizzat işçiler saygıyla selamlamışlardır onu.

İşçi sınıfı büyük romancısını unutmayacak.

M. GÜZEL

**KIDEM
TAZMİNATIMA
DOKUNMA!**

Kıdem tazminatı hakkının gaspına karşı

Genel grev, genel direniş!

- * Kıdem tazminatı haktır,
gasp edilemez!**
- * Herkese iş, tüm çalışanlara
iş güvencesi!**
- * Topyekûn saldırıya karşı,
topyekûn direniş!**
- * Hak gasplarına karşı
genel grev, genel direniş!**
- * Kahrolsun ücretli kölelik
düzeni!**

İşçiler, emekçiler, kardeşler;

Sermaye ve onun için çalışan devlet, kazanılmış bir hakkımızı daha gasp etmeye hazırlanıyor. İş güvencemiz açısından önemli bir kazanım olan, işsiz kaldığımız koşullarda ise yeni bir iş bulana kadar ihtiyaçlarımızı karşılamamızı sağlayan **kıdem tazminatı hakkımız fona devredilerek ortadan kaldırılmak isteniyor.**

Sendikaların başına çöreklenen bürokratlar, saldırı gündeme geldiğinde kıdem tazminatı hakkının kırmızı çizgileri olduğunu iddia etmişlerdi ve genel grev nedeni saymışlardı. Fakat bugüne kadar göstermelik birkaç açıklama dışında elle tutulu hiç bir şey yapmış değiller.

Kardeşler;

Bugün kıdem tazminatı hakkımıza sahip çıkma sorumluluğu **tamamen bizlerin omuzlarındadır.** Sendikalı ya da sendikasız bütün işçiler sermayenin bu kapsamlı saldırısı karşısında harekete

geçmeli; sektör sektör, fabrika fabrika, bölüm bölüm örgütlenecek diye bir mücadeleye hazırlanmalıdır.

Çünkü bu denli büyük bir hak gaspı ancak işçi ve emekçilerin birleşik ve kitlesel mücadelesi ile geri püskürtülebilir, ki bunun adı **genel grev ve genel direniştir.**

İşçiler, emekçiler, kardeşler;

Artık kaybedecek vaktimiz yok! Sermaye ve AKP iktidarı fon düzenlemesinde sona gelindiğini sıklıkla dile getiriyor.

Onlara bunun kolay olmadığını göstermek için **haklarımız ve geleceğimize sahip çıkalım.** Kıdem tazminatımıza göz diken haramilere ve emek hırsızlarına karşı **üretimden gelen gücümüzü kullanalım.** Fabrikalardan yükselen fiili-meşru mücadele ve işçi inisiyatifi ile **kaderimizi kendi ellerimize alalım.**

BDSP